

Holy Bible

Aionian Edition®

Esperanto London Bible
Gospel Primer

Enhavtablelo

Antaŭparolo
Genezo 1-4
Johano 1-21
Apokalipso 19-22
66 Versoj
Gvidilo por Legantoj
Glosaro
Mapoj
Destino
Ilustraĵoj, Doré

Welcome to the *Gospel Primer*. Thank you for your interest in the *Holy Bible Aionian Edition ®*, found at AionianBible.org. The Aionian Bible project invites you to reconsider popular Christian understanding. It may seem utterly ridiculous to suggest that the most well-known verse in the history of Christianity, John 3:16, was improperly translated. And it may seem preposterous to propose that a destiny of Heaven or Hell is not the complete picture. Yet have we or our forefathers ever carried ignorance and errors along for centuries in the past? We have. Even so, the Aionian Bible project does not abandon tradition or Christian heritage. We have much to learn from the belief and practice of godly men and women throughout all ages. And this booklet is a primer to the good news of Jesus Christ, the savior of all mankind.

Holy Bible Aionian Edition ®
Esperanto London Bible
Gospel Primer

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2024

Source text: eBible.org
Source version: 11/12/2024

Source copyright: Public Domain

Ludvic Lazarus Zamenhof, British and Foreign Bible Society, 1910, 1926

Formatted by Speedata Publisher 4.19.32 (Pro) on 11/24/2024
100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously
<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc
<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Antaŭparolo

Esperanto at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

*Kaj Li elpelis Adamon, kaj lokis antaŭ la Edena ĝardeno la kerubon kaj la turniĝantan
flaman glavon, por gardi la vojon al la arbo de vivo.*

Genezo 3:24

Genezo

1 En la komenco Dio kreis la ĉielon kaj la teron.

2 Kaj la tero estis senforma kaj dezerta, kaj mallumo estis super la abismo; kaj la spirito de Dio ŝvebis super la akvo. 3 Kaj Dio diris: Estu lumo; kaj fariĝis lumo. 4 Kaj Dio vidis la lumon, ke ĝi estas bona; kaj Dio apartigis la lumon de la mallumo. 5 Kaj Dio nomis la lumon Tago, kaj la mallumon Ni nomis Nokto. Kaj estis vespero, kaj estis mateno, unu tago.

6 Kaj Dio diris: Estu firmaĵo inter la akvo, kaj ĝi apartigu akvon de akvo. 7 Kaj Dio kreis la firmaĵon, kaj apartigis la akvon, kiu estas sub la firmaĵo, de la akvo, kiu estas super la firmaĵo; kaj fariĝis tiel. 8 Kaj Dio nomis la firmaĵon Ĉielo. Kaj estis vespero, kaj estis mateno, la dua tago.

9 Kaj Dio diris: Kolektiĝu la akvo de sub la ĉielo en unu lokon, kaj aperu la sekajo; kaj fariĝis tiel. 10 Kaj Dio nomis la sekajon Tero, kaj la kolektigojn de la akvo Li nomis Maroj. Kaj Dio vidis, ke ĝi estas bona. 11 Kaj Dio diris: Kreskigu la tero verdajon, herbon, kiu naskas semon, fruktaron, kiu donas laŭ sia speco frukton, kies semo estas en ĝi mem, sur la tero; kaj fariĝis tiel.

12 Kaj la tero elkreskigis verdajon, herbon, kiu naskas semon laŭ sia speco, kaj arbon, kiu donas frukton, kies semo estas en ĝi mem laŭ sia speco. Kaj Dio vidis, ke ĝi estas bona. 13 Kaj estis vespero, kaj estis mateno, la tria tago. 14

Kaj Dio diris: Estu lumoj en la ĉielo firmaĵo, por apartigi la tagon de la nokto, kaj ili prezenti signojn, tempojn, tagojn, kaj jarojn; 15 kaj ili estu lumoj en la ĉielo firmaĵo, por lumi super la tero; kaj fariĝis tiel. 16 Kaj Dio faris la du

grandajn lumojn: la pli grandan lumon, por regi la tagon, kaj la malpli grandan lumon, por regi la nokton, kaj la stelojn. 17 Kaj Dio starigis ilin sur la ĉielo firmaĵo, por ke ili lumu sur la teron, 18 kaj por ke ili regu la tagon kaj la nokton kaj faru diferencon inter la lumo kaj la mallumo. Kaj Dio vidis, ke ĝi estas bona. 19 Kaj estis vespero, kaj estis mateno, la kvara tago. 20 Kaj Dio diris: La akvo aperigu moviĝantajojn, vivajn estaĵojn, kaj birdoj ekflugu super la tero, sub la ĉielo firmaĵo. 21 Kaj Dio kreis la grandajn

balenojn, kaj ĉiujn vivajn estaĵojn moviĝantajn, kiujn aperigis la akvo, laŭ ilia speco, kaj ĉiujn flugilhavajn birdojn laŭ ilia speco. Kaj Dio vidis, ke ĝi estas bona. 22 Kaj Dio ilin benis, dirante: Frukto kaj multiĝu, kaj plenigu la akvon en la maroj, kaj la birdoj multiĝu sur la tero. 23 Kaj estis vespero, kaj estis mateno, la kvina tago. 24 Kaj Dio diris: La tero aperigu vivajn estaĵojn, laŭ ilia speco, brutojn kaj rampaĵojn kaj surteraj bestojn, laŭ ilia speco; kaj fariĝis tiel. 25 Kaj Dio kreis la bestojn de la tero, laŭ ilia speco, kaj la brutojn, laŭ ilia speco, kaj ĉiujn rampaĵojn de la tero, laŭ ilia speco. Kaj Dio vidis, ke ĝi estas bona. 26 Kaj Dio diris: Ni kreu homon laŭ Nia bildo, similan al Ni; kaj ili regu super la fiŝoj de la maro kaj super la birdoj de la ĉielo kaj super la brutoj, kaj super ĉiuj rampaĵoj, kiu rampas sur la tero. 27 Kaj Dio kreis la homon laŭ Sia bildo, laŭ la bildo de Dio Li kreis lin; en formo de viro kaj virino Li kreis ilin. 28 Kaj Dio benis ilin, kaj Dio diris al ili: Frukto kaj multiĝu, kaj plenigu la teron kaj submetu ĝin al vi, kaj regu super la fiŝoj de la maro kaj super la birdoj de la ĉielo, kaj super ĉiuj bestoj, kiu rampas sur la tero. 29 Kaj Dio diris: Jen Mi donis al vi ĉiujn herbojn, kiu semas semon, kiu troviĝas sur la tutaj teroj, kaj ĉiujn arbojn, kiu havas en si arban frukton, kiu semas semon; tio estu por vi manĝaĵo. 30 Kaj al ĉiuj bestoj de la tero kaj al ĉiuj birdoj de la ĉielo kaj al ĉiuj rampaĵoj sur la tero, kiu havas en si vivan animon, la tutan verdan herbaĵon kiel manĝaĵon. Kaj fariĝis tiel. 31 Kaj Dio rigardis ĉion, kion Li kreis, kaj vidis, ke ĝi estas tre bona. Kaj estis vespero, kaj estis mateno, la sesa tago.

2 Kaj estis finitaj la ĉielo kaj la tero kaj ĉiuj iliaj apartenaĵoj. 2 Kaj Dio finis en la sepa tago Sian laboron, kiun Li faris, kaj Li ripozis en la sepa tago de la tutaj laboroj, kiun Li faris. 3 Kaj Dio benis la sepan tagon kaj sanktigis ĝin, ĉar en ĝi Li ripozis de Sia tutaj laboroj, kiun Li faris kreante. 4 Tia estas la naskiĝo de la ĉielo kaj la tero, kiam ili estis kreitaj, kiam Dio la Eternulo faris la teron kaj la ĉielon. 5 Kaj nenia kampa arbetajo ankoraŭ estis sur la tero, kaj nenia kampa herbo ankoraŭ kreskis,

ĉar Dio la Eternulo ne pluvigis sur la teron, homo diris: Jen nun ŝi estas osto el miaj ostoj kaj ne ekzistas homo, por prilabori la teron. kaj karno el mia karno; ŝi estu nomata Virino, **6** Sed nebulo leviĝadis de la tero kaj donadis ĉar el Viro ŝi estas prenita. **24** Tial viro forlasos malsekecon al la tuta supraĵo de la tero. **7** Kaj sian patron kaj sian patrinon, kaj aligōs al sia Dio la Eternulo kreis la homon el polvo de la edzino, kaj ili estos unu karno. **25** Kaj ili ambaŭ tero, kaj Li enblovis en lian nazon spiron de estis nudaj, la homo kaj lia edzino, kaj ili ne vivo, kaj la homo fariĝis viva animo. **8** Kaj Dio hontis.

la Eternulo plantis ĝardenon en Eden en la Oriento, kaj Li metis tien la homon, kiun Li kreis. **9** Kaj Dio la Eternulo elkreskigis el la tero ĉiun arbon ĉarman por la vido kaj bonan por la manĝo, kaj la arbon de vivo en la mezo de la ĝardeno, kaj la arbon de sciado pri bono kaj malbono. **10** Kaj rivero eliras el Eden, por akvoprovizi la ĝardenon, kaj de tie ĝi dividigas kaj fariĝas kvar ĉefpartoj. **11** La nomo de unu estas Piṣon; ĝi estas tiu, kiu ĉirkaŭas la tutan landon Ḥavila, kie estas la oro. **12** Kaj la oro de tiu lando estas bona; tie troviĝas bedelio kaj la ŝtono onikso. **13** Kaj la nomo de la dua rivero estas Gihon; ĝi estas tiu, kiu ĉirkaŭas la tutan landon Etiopujo. **14** Kaj la nomo de la tria rivero estas Ḧidekel; ĝi estas tiu, kiu fluas antau Asirio. Kaj la kvara rivero estas Eŭfrato. **15** Kaj Dio la Eternulo prenis la homon kaj enloĝigis lin en la ĝardeno Edena, por ke li prilaboradu ĝin kaj gardu ĝin. **16** Kaj Dio la Eternulo ordonis al la homo, dirante: De ĉiu arbo de la ĝardeno vi manĝu; **17** sed de la arbo de sciado pri bono kaj malbono vi ne manĝu, ĉar en la tago, en kiu vi manĝos de ĝi, vi mortos. **18** Kaj Dio la Eternulo diris: Ne estas bone, ke la homo estu sola; Mi kreos al li helpanton similan al li. **19** Kaj Dio la Eternulo kreis el la tero ĉiujn bestojn de la kampo kaj ĉiujn birdojn de la ĉielo, kaj venigis ilin al la homo, por vidi, kiel li nomos ilin; kaj kiel la homo nomis ĉiun vivan estaĵon, tiel restis ĝia nomo. **20** Kaj la homo donis nomojn al ĉiuj brutoj kaj al la birdoj de la ĉielo kaj al ĉiuj bestoj de la kampo; sed por la homo ne troviĝis helpanto simila al li. **21** Kaj Dio la Eternulo faligis profundan dormon sur la homon, kaj ĉi tiu endormiĝis; kaj Li prenis unu el liaj ripoj kaj fermis la lokon per karno. **22** Kaj Dio la Eternulo konstruis el la ripo, kiun Li prenis de la homo, virinon, kaj Li venigis ŝin al la homo. **23** Kaj la

3 Kaj la serpento estis pli ruza, ol ĉiuj kampaj bestoj, kiujn kreis Dio la Eternulo. Kaj ĝi diris al la virino: Ĉu Dio diris, ke vi ne manĝu de ĉiuj arboj de la ĝardeno? **2** Kaj la virino diris al la serpento: La fruktojn de la arboj de la ĝardeno ni povas manĝi; **3** sed pri la fruktoj de la arbo, kiu estas en la mezo de la ĝardeno, Dio diris: Ne manĝu ion de ili kaj ne tuſu ilin, por ke vi ne mortu. **4** Kaj la serpento diris al la virino: Ne, vi ne mortos; **5** sed Dio scias, ke en la tago, en kiu vi manĝos ion de ili, malfermiĝos viaj okuloj kaj vi estos kiel Dio, vi scios bonon kaj malbonon. **6** Kaj la virino vidis, ke la arbo estas bona por manĝi kaj ĝi estas ĉarma por la okuloj, kaj la arbo estas dezirinda por saĝiĝi; kaj ŝi prenis de ĝiaj fruktoj, kaj ŝi manĝis, kaj ŝi donis kune ankaŭ al sia edzo, kaj li manĝis. **7** Kaj malfermiĝis la okuloj de ili ambaŭ, kaj ili sciigis, ke ili estas nudaj; kaj ili kunkudris foliojn de figarbo kaj faris al si zonaĵojn. **8** Kaj ili aŭdis la voĉon de Dio la Eternulo, kiu marŝis en la ĝardeno dum la malvarmeto de la tago; kaj Adam kaj lia edzino kaŝiĝis de Dio la Eternulo inter la arboj de la ĝardeno. **9** Kaj Dio la Eternulo vokis Adamon, kaj diris al li: Kie vi estas? **10** Kaj tiu diris: Vian voĉon mi aŭdis en la ĝardeno, kaj mi ektimis, ĉar mi estas nuda; kaj mi kaŝis min. **11** Kaj Dio diris: Kiu diris al vi, ke vi estas nuda? Ĉu vi ne manĝis de la arbo, pri kiu Mi ordonis al vi, ke vi ne manĝu de ĝi? **12** Kaj Adam diris: La edzino, kiun Vi donis al mi kiel kunulinon, ŝi donis al mi de la arbo, kaj mi manĝis. **13** Kaj Dio la Eternulo diris al la virino: Kial vi tion faris? Kaj la virino diris: La serpento tromplogis min, kaj mi manĝis. **14** Kaj Dio la Eternulo diris al la serpento: Ĉar vi tion faris, tial estu malbenita inter ĉiuj brutoj kaj inter ĉiuj bestoj de la kampo; sur via ventro vi irados kaj teron vi manĝados dum via tuta vivo. **15** Kaj

Mi metos malamikecon inter vi kaj la virino kaj kaj kiam ili estis sur la kampo, Kain leviĝis inter via idaro kaj ŝia idaro; ĝi frapados vian kontraŭ sian fraton Habel kaj mortigis lin. **9** kapon, kaj vi pikados ĝian kalkanon. **10** Al la Kaj la Eternulo diris al Kain: Kie estas via frato virino Li diris: Mi multigos viajn suferojn dum Habel? Kaj tiu diris: Mi ne scias; ĉu mi estas via gravedeco; en doloro vi naskados infanojn; gardisto de mia frato? **11** Kaj Li diris: Kion vi kaj al via viro vi vin tiros, kaj li regos super vi. faris? la voĉo de la sango de via frato krias al **12** Kaj al Adam Li diris: Ĉar vi obeis la vocon de Mi de la tero. **13** Kaj nun estu malbenita de sur via edzino, kaj vi manĝis de la arbo, pri kiu Mi la tero, kiu malfermis sian bušon, por preni ordonis al vi, dirante, ke vi ne manĝu de ĝi, la sangon de via frato el via mano. **14** Kiam vi tial malbenita estu la tero pro vi; kun suferoj prilaboros la teron, ĝi ne plu donos al vi sian vi manĝados de ĝi dum via tuta vivo. **15** Kaj forton; vaganto kaj forkuranto vi estos sur la dornojn kaj pikajojn ĝi kreskigos por vi, kaj vi tero. **16** Kaj Kain diris al la Eternulo: Pli granda manĝados herbojn de la kampo. **17** En la ĝento estas mia puno, ol kiom mi povos elporti. **18** de via vizaĝo vi manĝados panon, ĝis vi revenos Jen Vi forpelas min hodiaŭ de sur la tero, kaj en la teron, el kiu vi estas prenita; ĉar vi estas mi devas min kaŝi de antaŭ Via vizaĝo, kaj mi polvo kaj refariĝos polvo. **19** Kaj Adam donis al estos vaganto kaj forkuranto sur la tero, kaj iu sia edzino la nomon Eva, ĉar ŝi estis patrino ajn, kiu min renkontos, mortigos min. **20** Kaj la de ĉiuj vivantoj. **21** Kaj Dio la Eternulo faris Eternulo diris al li: Sciu, ke al iu, kiu mortigos por Adam kaj por lia edzino vestojn el felo, kaj Kainon, estos venĝite sepoble. Kaj la Eternulo Li vestis ilin. **22** Kaj Dio la Eternulo diris: Jen faris sur Kain signon, ke ne mortigu lin iu, kiu Adam fariĝis kiel unu el Ni, sciante bonon kaj lin renkontos. **23** Kaj Kain foriris de antaŭ la malbonon; nun eble li etendos sian manon kaj Eternulo, kaj loĝiĝis en la lando Nod, oriente prenos ankaŭ de la arbo de vivo kaj manĝos kaj de Eden. **24** Kaj Kain ekkonis sian edzinon, vivos eterne. **25** Kaj Dio la Eternulo eligis lin kaj ŝi gravediĝis, kaj ŝi naskis Hanoĥon. Kaj li el la Edena ĝardeno, por ke li prilaboradu la konstruis urbon, kaj li donis al la urbo nomon teron, el kiu li estis prenita. **26** Kaj Li elpelis laŭ la nomo de sia filo: Hanoĥ. **27** Kaj al Hanoĥ Adamon, kaj lokis antaŭ la Edena ĝardeno la naskiĝis Irad, kaj al Irad naskiĝis Mehūjael, kaj kerubon kaj la turniĝantan flaman glavon, por al Mehūjael naskiĝis Metušael, kaj al Metušael naskiĝis Lemeh. **28** Kaj Lemeh prenis al si du edzinojn: unu havis la nomon Ada, kaj la dua havis la nomon Cila. **29** Kaj Ada naskis Jabalon; li estis la patro de tiuj, kiuj logas en tendoj kaj paštas brutojn. **30** Kaj la nomo de lia frato estis Jubal; li estis la patro de ĉiuj, kiuj ludas harpon kaj fluton. **31** Cila ankaŭ naskis Tubal-Kainon, forĝanton de diversaj majstraĵoj el kupro kaj fero. Kaj la fratino de Tubal-Kain estis Naama. **32** Kaj Lemeh diris al siaj edzinoj Ada kaj Cila: Aŭskultu mian vocon, edzinoj de Lemeh, Atentu mian parolon! Ĉar viron mi mortigis por vundo al mi Kaj junulon por tubero al mi; **33** Se sepoble estos venĝite por Kain, Por Lemeh estos sepdekoj-sepoble. **34** Kaj denove Adam ekkonis sian edzinon, kaj ŝi naskis filon, kaj donis al li la nomon Set: Ĉar Dio metis al mi alian semon anstataŭ Habel, kiun mortigis Kain. **35** Kaj al Set

4 Kaj Adam ekkonis Evan, sian edzinon, kaj ŝi gravediĝis, kaj ŝi naskis Kainon; kaj ŝi diris: Mi akiris homon de la Eternulo. **5** Kaj plue ŝi naskis lian fraton Habel. Kaj Habel fariĝis ŝafpaštisto, kaj Kain fariĝis terlaboristo. **6** Kaj post ia tempo fariĝis, ke Kain alportis el la fruktoj de la tero donacoferon al la Eternulo. **7** Kaj Habel ankaŭ alportis el la unuenaskitoj de siaj ŝafoj kaj el ilia graso. Kaj la Eternulo atentis Habelon kaj lian donacoferon; **8** sed Kainon kaj lian donacoferon Li ne atentis. Kaj Kain tre ekkoleris, kaj lia vizaĝo kliniĝis. **9** Kaj la Eternulo diris al Kain: Kial vi koleras? kaj kial kliniĝis via vizaĝo? **10** Ja se vi agos bone, vi estos forta; sed se vi agos malbone, la peko kušos ĉe la pordo, kaj vin ĝi aspiros, sed vi regu super ĝi. **11** Kaj Kain parolis kun sia frato Habel;

ankaŭ naskiĝis filo, kaj li donis al li la nomon Eno. Tiam oni komencis alvokadi la nomon de la Eternulo.

Kaj Jesuo diris: Patro, pardonu ilin; ĉar ili ne scias, kion ili faras.

Kaj dividante inter si liajn vestojn, ili ĵetis lotojn.

Luko 23:34

Johano

1 En la komenco estis la Vorto, kaj la Vorto estis kun Dio, kaj la Vorto estis Dio. **2** Tiu estis en la komenco kun Dio. **3** Ĉio estiĝis per li; kaj aparte de li estiĝis nenio, kio estiĝis. **4** En sekvantan tagon li vidis Jesuon venanta al li, li estis la vivo, kaj la vivo estis la lumo de la homo. **5** Kaj la lumo brilas en la mallumo, kaj la mallumo ĝin ne venkis. **6** De Dio estis sendita veno, kies nomo estis Johano. **7** Tiu venis kiel atestanto, por atesti pri la lumo, por ke ĉiuj atesti pri la lumo. **8** Li ne estis la lumo, sed li venis, al Izrael, tial mi venis, baptante per akvo. **9** Tio estis la vera lumo, Kaj Johano atestis, dirante: Mi vidis la Spiriton kiu lumas al ĉiu homo, venanta en la mondon.

10 Tiu estis en la mondo, kaj la mondo per li ĝi restis sur li. **11** Li venis al siaj proprajoj, kaj liaj propruloj lin ne akceptis. **12** Sed al ĉiuj, kiu lin akceptis, li donis la rajton fariĝi filoj de Dio, al la kredantoj al lia nomo, **13** kiu naskiĝis nek el sango, nek el volo de karno, nek el volo de homo, sed el Dio. **14** Kaj la Vorto fariĝis karno kaj logis inter ni, kaj ni vidis lian glorion, glorion kvazaŭ de la solenaskita de la Patro, plena de graco kaj vero. **15** Johano atestis pri li, kaj kriis, dirante: Ĉi tiu estas li, pri kiu mi diris: Kiu venas post mi, tiu estas metita super mi, ĉar li ekzistis pli frue ol mi. **16** Ĉar el lia fariĝis karno kaj logis inter ni, kaj ni vidis lian glorion, glorion kvazaŭ de la solenaskita de la Patro, plena de graco kaj vero. **17** Ĉar la leĝo estis donita per Moseo; la graco kaj la vero estiĝis per Jesuo Kristo. **18** Neniuj iam vidis Dion; la solenaskita Filo, kiu estas en la sino de la Patro, Lin deklaris. **19** Kaj jen estas la atesto de Johano, kiam la Judoj sendis al li pastrojn kaj Levidojn el Jerusalem, por demandi lin: Kiu vi estas? **20** Kaj li konfesis kaj ne kaŝis; kaj li konfesis: Mi ne estas la Kristo. **21** Kaj ili demandis lin: Kio do? Ĉu vi estas Elija? Kaj li diris: Mi ne estas. Ĉu vi estas la profeto? Kaj li respondis: Ne. **22** Ili do diris al li: Kiu vi estas? por ke ni donu respondon al niaj sendintoj. **23** Kion vi diras pri vi mem? **24** Li diris: Mi estas voĉo de krianto en la dezerto: Rektigu la vojon de la Eternulo, kiel diris la profeto Jesaja. **25** Kaj ili tiuj estis senditaj de la Fariseoj.

26 Johano respondis al ili, dirante: Mi baptas per akvo; meze de vi staras tiu, kiun vi ne konas, ne estasinda malligi. **27** Kiu venas post mi; la rimenon de lia ŝuo mi ne lin ne konis; sed por ke li estu montrita per li kredu. **28** Tio okazis en Betania al Izrael, tial mi venis, baptante per akvo. **29** La Spiritus, kiu lumas al ĉiu homo, venanta en la mondon. **30** Li estas tiu, pri kiu mi diris: Post mi venas viro, kiu estas metita super mi, ĉar li ekzistis pli frue ol mi. **31** Kaj al Izrael, tial mi venis, baptante per akvo. **32** Por atesti pri la lumo. **33** Kaj mi lin ne konis; sed kiu sendis min por bapti per akvo, Tiu diris al mi: Sur kiun vi vidos la Spiriton malsupreniranta kaj restanta sur li, tiu estas la baptanto per la Sankta Spirito. **34** Kaj mi vidis, kaj atestis, ke ĉi tiu estas la Filo de Dio. **35** Denove la sekvantan tagon staris Johano, kaj du el liaj disciploj; **36** kaj rigardante Jesuon promenantan, li diris: Jen la Ŝafido de Dio! **37** Kaj la du disciploj aŭdis lin paroli, kaj sekvis Jesuon. **38** Kaj Jesuo sin turnis, kaj vidis ilin sekvantajn, kaj diris al ili: Kion vi serĉas? Kaj ili diris al li: Rabeno (tio estas, Majstro), kie vi loĝas? **39** Li diris al ili: Venu, kaj vi vidos. Ili do venis, kaj vidis, kie li loĝas, kaj ili restis ĉe li tiun tagon; estis ĉirkau la deka horo. **40** Unu el la du, kiu aŭdis Johanon kaj lin sekvis, estis Andreo, la frato de Simon Petro. **41** Tiu unue trovis sian propran fraton Simon, kaj diris al li: Ni trovis la Mesion (tio estas, Kriston). **42** Li kondukis lin al Jesuo. Jesuo lin rigardis, kaj diris: Vi estas Simon, filo de Jona; vi estos nomata Kefas (tio estas, Petro). **43** La sekvantan tagon li volis foriri en Galileon, kaj trovis Filipon; kaj Jesuo diris al li: Sekvu min. **44** Filipo estis el Betsaida, la urbo de Andreo kaj Petro. **45** Filipo trovis Natanaelon, kaj diris al li: Ni trovis tiun, pri kiu skribis Moseo en la lego, kaj la profetoj, Jesuon el Nazaret, filon de Jozef. **46** Kaj Natanael diris al li: Ĉu io bona povas esti el Nazaret? Filipo diris al li: Venu kaj vidu. **47** Jesuo vidis Natanaelon venanta al li, kaj diris pri li: Jen vera Izraelido, en kiu ne estas

ruzeco! **48** Natanael diris al li: Per kio vi min de mia Patro domo de komerco. **17** La disĉiploj konas? Jesuo respondis kaj diris al li: Antaŭ ol rememoris, ke estis skribite: Fervoro pri Via Filipo vin vokis, kiam vi estis sub la figarbo, mi domo min konsumis. **18** La Judoj do respondis vin vidis. **49** Natanael respondis kaj diris al li: kaj diris al li: Kian signon vi montras al ni, ĉar Rabeno, vi estas la Filo de Dio; vi estas Reĝo de vi faras tion? **19** Respondis Jesuo kaj diris al ili: Izrael! **50** Jesuo respondis kaj diris al li: Ĉu vi Detruu ĉi tiun sanktejon, kaj mi levos ĝin en la kredas pro tio, ke mi diris al vi: Mi vin vidis sub daŭro de tri tagoj. **20** La Judoj diris: Kvardek la figarbo? vi vidos pli grandajn aferojn ol ĉi ses jarojn ĉi tiu sanktejo estis konstruata; ĉu tio. **51** Kaj li diris al li: Vere, vere, mi diras al vi, vi levos ĝin en la daŭro de tri tagoj? **21** Sed li vi vidos la ĉielon malfermita kaj la anĝelojn de Dio suprenirantaj kaj malsuprenirantaj sur la parolis pri la sanktejo de sia korpo. **22** Kiam do li levigis el la mortintoj, la disĉiploj rememoris, ke li diris tion; kaj ili kredis la Skribon, kaj la Filon de homo.

2 La trian tagon okazis edziĝo en Kana Galilea, kaj la patrino de Jesuo ĉeestis tie; **2** ankaŭ Jesuo kaj liaj disĉiploj estis invititaj al la edziĝo. **3** Kaj kiam mankis vino, la patrino de Jesuo diris al li: Ili ne havas vinon. **4** Kaj Jesuo diris al ŝi: Kio estas inter mi kaj vi, virino? mia horo ankoraŭ ne venis. **5** Lia patrino diris al la servantoj: Kion ajn li diros al vi, tion faru. **6** Kaj estis tie ses akvokuvoj ŝtonaj, metitaj laŭ la purigo de la Judoj, enhavantaj po du ĝis tri metrooj. **7** Jesuo diris al ili: Plenigu la akvokuvojn per akvo. Kaj tiuj signojn, kiujn vi faras, se Dio ne estas oni plenigis ilin ĝis la rando. **8** Kaj li diris al kun li. **3** Jesuo respondis kaj diris al li: Vere, ili: Ĉerpun, kaj alportu al la festenestro. Kaj vere, mi diras al vi: Se homo ne estas denove oni alportis. **9** Kiam la festenestro gustumis la naskita, li ne povas vidi la regnon de Dio. **4** akvon, nun fariĝintan vino, kaj ne sciis, de kie Nikodemo diris al li: Kiel povas homo naskiĝi, ĝi estas (sciis tamen la servantoj, kiuj ĉerpis la kiam li estas maljuna? ĉu li povas eniri denove akvon), la festenestro alvokis la fiancon, **10** kaj en la ventron de sia patrino kaj naskiĝi? **5** diris al li: Ĉiu homo prezentas unue la bonan Jesuo respondis: Vere, vere, mi diras al vi: Se vinon, kaj kiam oni jam drinkis, tiam la malpli homo ne estas naskita el akvo kaj la Spirito, bonan; sed vi rezervis la bonan vinon ĝis nun. **6** Tio, **11** Ĉi tiun komencon de signoj Jesuo faris en kio naskiĝas el la karno, estas karno; kaj tio, Kana Galilea, kaj elmontris sian gloron, kaj liaj kio naskiĝas de la Spirito, estas spirito. **7** Ne disĉiploj kredis al li. **12** Post tio li malsupreniris miru, ke mi diris al vi: Vi devas esti denove al Kapernaum, kaj kun li lia patrino kaj liaj fratoj naskitaj. **8** La vento blovas, kie ĝi volas, kaj ĝian kaj liaj disĉiploj; kaj tie ili restis ne multajn vocon vi aŭdas, sed vi ne sciis, de kie ĝi venas tagojn. **13** Kaj la Pasko de la Judoj alproksimiĝis, kaj kien ĝi iras; tia estas ĉiu, kiu estas naskita kaj Jesuo supreniris al Jerusalem. **14** Kaj li trovis de la Spirito. **9** Nikodemo respondis kaj diris en la templo vendistojn de bovoj kaj ŝafoj kaj al li: Kiel povas tio fariĝi? **10** Jesuo respondis kolomboj, kaj la monsanĝistojn sidantajn; **15** kaj diris al li: Vi estas la instruisto de Izrael, kaj farinte skurĝon el ŝnuretoj, li elpelis ĉiujn kaj ĉu vi ne sciis tion? **11** Vere, vere, mi diras el la templo, ŝafojn kaj bovojn; kaj elšutis la al vi: Kion ni sciis, tion ni parolas, kaj kion ni monerojn de la monsanĝistoj kaj renversis la vidis, tion ni atestas; kaj vi homoj ne akceptas tablojn; **16** kaj al la vendistoj de la kolomboj li nian ateston. **12** Se mi aferojn surterajn diris: Forportu tion de ĉi tie; ne faru la domon

al vi, kaj vi ne kredas, kiel vi kredos, se mi Kiu akceptis lian ateston, tiu jam sigelis, ke Dio diros enĉielajn? **13** Kaj neniu supreniris en la estas vera. **34** Ĉar tiu, kiun Dio sendis, parolas la ĉielon, krom tiu, kiu malsupreniris de la ĉielo, vortojn de Dio; ĉar ne laŭmezure Li donas la la Filo de homo, kiu estas en la ĉielo. **14** Kaj Spiriton. **35** La Patro amas la Filon, kaj donis kiel Moseo levis la serpenton en la dezerto, tiel fidanta al li, havu eternan vivon. (**aiōnios g166**) **16** **36** Kiu fidas al la Filo, tiu havas eternan vivon; sed kiu ne obeas al la Filo, tiu ne vidos vivon, sed la kolero de Dio sur li restas. (**aiōnios g166**)

4 Kiam do la Sinjoro sciis, ke la Fariseoj aŭdis, ke Jesuo faras kaj baptas pli multe da disĉiploj, ol Johano **2** (kvankam baptadis ne Jesuo mem, sed liaj disĉiploj), **3** li foriris el Judujo kaj reiris al Galileo. **4** Kaj li devis trairi tra Samario. **5** Li alvenis do al unu urbo Samaria, nomata Siħar, apud la terpeco, kiun Jakob donis al sia filo Jozef; **6** kaj la fonto de Jakob estis tie. Jesuo do, lacigita de sia vojrado, sidiĝis tiamaniere apud la fonto. Estis ĉirkaŭ la sesa horo. **7** Venis virino Samaria, por ĉerpi akvon; Jesuo diris al ŝi: Donu al mi trinki. **8** Ĉar liaj disĉiploj jam foriris en la urbon, por aĉeti nutraĵojn. **9** La Samarianino do diris al li: Kiel vi, estante Judo, petas trinki de mi, kiu estas Samarianino? (Ĉar la Judoj ne interrilatas kun la Samarianoj.) **10** Jesuo respondis kaj diris al ŝi: Se vi scius la donacon de Dio, kaj kiu estas tiu, kiu diras al vi: Donu al mi trinki, vi petus lin, kaj li donus al vi vivan akvon. **11** La virino diris al li: Sinjoro, vi nenian ĉerpilon havas, kaj la puto estas profunda; de kie do vi havas tiun vivan akvon? **12** Ĉu vi estas pli granda ol nia patro Jakob, kiu donis al ni la puton, kaj trinkis mem el ĝi, kiel ankaŭ liaj filoj kaj liaj brutoj? **13** Jesuo respondis kaj diris al ŝi: Ĉiu, kiu trinkas el ĉi tiu akvo, denove soifos; **14** sed kiu trinkos el la akvo, kiun mi donos al li, tiu neniam soifos; sed la akvo, kiun mi donos al li, fariĝos en li fonto de akvo, **15** sprucanta supren por eterna vivo. (**aiōn g165, aiōnios g166**) **16** La virino diris al li: Sinjoro, donu al mi ĉi tiun akvon, por ke mi ne plu soifu, kaj ne devu traveni ĉi tien, por ĉerpi. **17** Jesuo diris al ŝi: Foriru, voku vian edzon, kaj revenu ĉi tien. **18** La virino respondis kaj diris al li: Mi ne havas edzon. Jesuo diris al ŝi: Vi prave diris: Mi ne havas edzon; **19** ĉar vi havis kvin edzojn; kaj tiu, kiun vi nun havas, ne estas via edzo; ĉi tion vi diris vere. **20** La

virino diris al li: Sinjoro, mi ekvidas, ke vi estas via diro ni kredas, ĉar ni mem aŭdis lin; kaj profeto. **20** Niaj patroj adoradis sur ĉi tiu monto; ni scias, ke ĉi tiu estas vere la Savanto de la kaj vi diras, ke en Jerusalem estas la loko, kie mondo. **43** Kaj post la du tagoj li foriris de tie en oni devas adori. **21** Jesuo diris al ŝi: Kredu al Galileon. **44** Ĉar Jesuo mem atestis, ke profeto mi, virino; venas la horo, kiam nek sur ĉi tiu ne havas honoron en sia propra lando. **45** Kiam monto, nek en Jerusalem, vi adoros la Patron. do li venis en Galileon, la Galileanoj akceptis lin, **22** Vi adoras tion, kion vi ne konas; ni adoras ĉar ili jam vidis ĉion, kion li faris en Jerusalem tion, kion ni konas; ĉar el la Judoj estas la savo. dum la festo; ĉar ili ankaŭ iris al la festo. **46** Li **23** Sed venas la horo, kaj jam estas, kiam la veraj revenis en Kanan Galilean, kie li faris la akvon adorantoj adoros la Patron laŭ spirito kaj vero; vino. Kaj estis unu kortegano, kies filo estis ĉar la Patro serĉas tiajn por esti Liaj adorantoj. malsana en Kapernaum. **47** Kiam li aŭdis, ke **24** Dio estas Spirito: kaj Liaj adorantoj devas Jesuo alvenis el Judujo en Galileon, li iris al li, adori Lin laŭ spirito kaj vero. **25** La virino diris al kaj petis lin malsupreniri kaj resanigi lian filon; li: Mi scias, ke venas la Mesio (kiu estas nomata ĉar li preskaŭ mortis. **48** Jesuo do diris al li: Kristo); kiam tiu alestos, li anoncos al ni ĉion. Se vi ne vidas signojn kaj mirindajojn, vi tute **26** Jesuo diris al ŝi: Tiu estas mi, kiu parolas ne kredos. **49** La kortegano diris al li: Sinjoro, kun vi. **27** Kaj ĉe tio venis liaj disĉiploj, kaj ili malsupreniru, antaŭ ol mia fileto mortos. **50** miris, ke li parolas kun virino; tamen neniu Jesuo diris al li: Foriru, via filo vivas. La viro diris: Kion vi volas? aŭ: Kial vi parolas kun ŝi? kredis la vorton, kiun Jesuo parolis al li, kaj li **28** La virino do lasis sian akvokrucon, kaj foriris foriris. **51** Dum li ankoraŭ malsupreniris, liaj en la urbon, kaj diris al la homoj: **29** Venu, vidu sklavoj lin renkontis, dirante: Via filo vivas. **52** Li homon, kiu rakontis al mi ĉion, kion mi faris; demandis al ili pri la horo, kiam li ekresaniĝis. ĉu eble ĉi tiu estas la Kristo? **30** Ili eliris el la Ili respondis al li: Hieraŭ je la sepa horo la febro urbo, kaj venis al li. **31** Dume la disĉiploj petis lin forlasis. **53** Tial la patro sciis, ke tio estis en lin, dirante: Rabeno, manĝu. **32** Sed li diris al tiu sama horo, en kiu Jesuo diris al li: Via filo ili: Por manĝi mi havas nutraĵon, pri kiu vi vivas; kaj kredis li mem kaj lia tuta domo. **54** Ĉi ne scias. **33** La disĉiploj do diris inter si: Ĉu iu tiun jam la duan signon faris Jesuo, veninte el alportis al li ion por manĝi? **34** Jesuo diris al ili: Judujo en Galileon.

Mia nutraĵo estas plenumi la volon de Tiu, kiu min sendis, kaj fini Lian laboron. **35** Ĉu vi ne diras: Estas ankoraŭ kvar monatoj, kaj venas la rikolto? jen mi diras al vi: Levu viajn okulojn kaj rigardu la kampojn, ke ili jam estas blankaj por la rikolto. **36** La rikoltanto ricevas salajron, kaj kolektas frukton por eterna vivo, por ke ĝoju kune la semanto kaj la rikoltanto. (*aiōnios g166*) **37** Ĉar en ĉi tio estas vera la proverbio: Unu semas, alia rikoltas. **38** Mi vin sendis, por rikolti tion, kion vi ne prilaboris; aliaj laboris, kaj vi eniris en ilian laboron. **39** Kaj el tiu urbo multaj el la Samarianoj kredis al li pro la diro de la virino, kiu atestis: Li rakontis al mi ĉion, kion mi faris. **40** Kiam do la Samarianoj venis al li, ili petis, ke li restu ĉe ili; kaj li restis tie du tagojn. **41** Kaj multe pli multaj kredis pro lia vorto, **42** kaj diris al la virino: Jam ne pro

5 Post tio estis festo de la Judoj, kaj Jesuo supreniris al Jerusalem. **2** En Jerusalem apud la Pordego de Ŝafoj estas lageto, nomata en la Hebreo lingvo Betesa, havanta kvin portikojn. **3** En tiuj kušis amaso da malsanuloj, blinduloj, lamuloj, velkintoj, kiuj atendis la ekmovon de la akvo; **4** ĉar angelo de la Eternulo malsupreniris iafeje en la lageton kaj movis la akvon; kiu ajn do unua post la movado de la akvo enpaſis, tiu resaniĝis, tute egale, de kia malsano li suferis. **5** Kaj tie estis unu viro, kiu estis tridek ok jarojn en sia malforteco. **6** Kiam Jesuo vidis lin kušantan, kaj sciis, ke li jam de longe malsanas, li diris al li: Ĉu vi volas fariĝi sana? **7** La malsanulo respondis: Sinjoro, mi ne havas iun por enjeti min en la lageton, kiam la akvo moviĝis; sed dum mi venas, alia paſas malsupren antaŭ mi. **8** Jesuo diris al li: Leviĝu, prenu vian liton, kaj

iru. **9** Kaj la viro tuj fariĝis sana, kaj prenis sian sed la farintoj de malbono, al releviĝo por juĝo. liton, kaj iris. Kaj estis la sabato en tiu tago. **10** Mi ne povas per mi mem fari ion; kiel mi **10** La Judoj do diris al la resanigito: Estas la aŭdas, tiel mi jugas; kaj mia juĝo estas justa, ĉar sabato, kaj al vi ne konvenas porti vian liton. **11** mi celas ne mian propran volon, sed la volon Li respondis: Tiu, kiu min sanigis, diris al mi: de Tiu, kiu min sendis. **12** Se mi atestus pri mi Prenu vian liton, kaj iru. **13** Ili demandis lin: Kiu mem, mia atesto ne estus vera. **13** Estas alia, estas tiu homo, kiu diris al vi: Prenu kaj iru? **14** kiu atestas pri mi; kaj mi scias, ke vera estas Sed la resanigito ne sciis, kiu tiu estas; ĉar Jesuo la atesto, kiun li atestas pri mi. **15** Vi sendis al jam formovigis pro la tiea homamaso. **16** Poste Johano, kaj li atestis pri la vero. **17** Sed la atesto, Jesuo trovis lin en la templo, kaj diris al li: Jen vi kiun mi ricevas, ne estas el homo, tamen mi fariĝis sana; ne plu peku, por ke io pli malbona tion diras, por ke vi estu savitaj. **18** Li estis la ne okazu al vi. **19** La viro foriris, kaj diris al la lampo, kiu brulas kaj lumas; kaj vi volis ĝojo Judoj, ke Jesuo estas tiu, kiu lin sanigis. **20** Kaj la kelkan tempon en lia lumo. **21** Sed la atesto, Judoj persekutis Jesuon pro tio, ke li tion faris kiun mi havas, estas pli granda ol la atesto de en sabato. **22** Sed Jesuo respondis al ili: Mia Johano; ĉar la laboroj, kiujn la Patro donis al Patro ĝis nun laboras, kaj mi laboras. **23** Pro tio mi por fini, tiuj samaj laboroj, kiujn mi faras, do la Judoj des pli celis mortigi lin, pro tio, ke li atestas pri mi, ke la Patro min sendis. **24** Kaj ne nur malobservis la sabaton, sed ankaŭ diris, la Patro, kiu min sendis, atestis pri mi. Vi nek ke Dio estas lia propra Patro, kaj pretendis esti aŭdis iam Lian voĉon, nek vidis Lian formon. **25** egala al Dio. **26** Jesuo do respondis kaj diris al ili: Kaj vi ne havas Lian vorton restantan en vi, ĉar Vere, vere, mi diras al vi: La Filo ne povas per si vi ne kredas al tiu, kiun Li sendis. **27** Vi esploras mem fari ion, krom tio, kion li vidas la Patron la Skribojn, ĉar vi opinias, ke en ili vi havas faranta; ĉar kion ajn Li faras, tion la Filo tiel eternan vivon; kaj ili estas tio, kio atestas pri same ankaŭ faras. **28** Ĉar la Patro amas la Filon, mi; (*alioj g166*) **29** kaj vi ne volas veni al mi, por kaj montras al li ĉion, kion Li mem faras; kaj Li havi vivon. **30** De homoj mi ne prenas gloron. montros al li farojn pli grandajn ol ĉi tio, por ke **31** Sed mi vin scias, ke vi ne havas en vi la amon vi miru. **32** Ĉar kiel la Patro levas la mortintojn al Dio. **33** Mi venis en la nomo de mia Patro, kaj kaj ilin vivigas, tiel ankaŭ la Filo vivigas tiujn, vi min ne akceptas; se alia venos en sia propra kiujn li volas. **34** Ĉar la Patro jugas neniu, sed nomo, vi lin akceptos. **35** Kiel povas kredi vi, Li donis ĉian juĝon al la Filo, **36** por ke ĉiu kiu prenas gloron unu de alia, kaj la gloron, kiu honoru la Filon tiel same, kiel ili honoras la venas de la sola Dio, vi ne serĉas? **37** Ne pensu, Patron. Kiu ne honoras la Filon, tiu ne honoras la Patron, kiu lin sendis. **38** Vere, vere, mi diras al vi: Kiu aŭskultas mian vorton, kaj kredas al Tiu, kiu min sendis, tiu havas eternan vivon kaj ne venas en juĝon, sed jam pasis de morto en vivon. (*alioj g166*) **39** Vere, vere, mi diras al vi: Venas horo kaj jam estas, kiam la mortintoj aŭdos la voĉon de la Filo de Dio; kaj la aŭdintoj vivos. **40** Ĉar kiel la Patro havas en Si mem vivon, tiel Li donis al la Filo ankaŭ, ke ĉi tiu havu en si mem vivon; **41** kaj Li donis al li la rajton fari juĝon, ĉar li estas la Filo de homo. **42** Poste Jesuo foriris trans la maron de Galileo, **43** tio estas de Tiberias. **44** Kaj granda homamaso lin sekvis, ĉar ili vidis la signojn, kiujn li faris por la malsanuloj. **45** Kaj Jesuo supreniris sur la monto, kaj tie li sidis kun siaj disĉiploj. **46** Kaj la Pasko, la festo de la Judoj, estis proksima. **47** Jesuo do, levinte siajn okulojn, kaj ekvidinte, ke granda homamaso venas al li, diris al Filipo: De kie ni aĉetu panojn, por ke ĉi tiuj manĝu? **48** Tion li diris, por provi lin; ĉar li mem sciis, kion li

6 Poste Jesuo foriris trans la maron de Galileo, tio estas de Tiberias. **1** Kaj granda homamaso lin sekvis, ĉar ili vidis la signojn, kiujn li faris por la malsanuloj. **2** Kaj Jesuo supreniris sur la monto, kaj tie li sidis kun siaj disĉiploj. **3** Kaj la Pasko, la festo de la Judoj, estis proksima. **4** Kaj Jesuo do, levinte siajn okulojn, kaj ekvidinte, ke granda homamaso venas al li, diris al Filipo: De kie ni aĉetu panojn, por ke ĉi tiuj manĝu? **5** Tion li diris, por provi lin; ĉar li mem sciis, kion li

faros. 7 Filipo respondis al li: Panoj por ducent satigis. 27 Laboru ne por la pereema nutrajo, denaroj ne suficius por ili, por ke ciu iometon sed por la nutrajo, kiu restas gis eterna vivo, ricevu. 8 Unu el liaj disciploj, Andreo, frato de kiun la Filo de homo donos al vi; car lin Dio, Simon Petro, diris al li: 9 Ci tie estas knabo, kiu la Patro, sigelis. (aiōnios g166) 28 Ili do diris al li: havas kvin hordeajn panojn kaj du malgrandajn Kiel ni agu, por ke ni faru la farojn de Dio? 29 fiisojn; sed kio estas tio por tiom da homoj? Jesuo respondis kaj diris al ili: Jen la faro de 10 Jesuo diris: Sidigu la homojn. Kaj estis tie Dio: kredi al tiu, kiun Li sendis. 30 Ili do diris al multe da herbo. La viroj do sidigis, nome li: Kian signon vi montras, por ke ni vidu kaj cirkau kvin mil. 11 Kaj Jesuo prenis la panojn, kredal vi? kion vi faras? 31 Niaj patroj mangis kaj doninte dankon, disdonis al la sidiointoj; kaj la manaon en la dezerto, kiel estas skribite: Li tiel same el la fiisoj tiom, kiom oni deziris. 12 Kaj donis al ili cielan panon por mangi. 32 Jesuo do kiam ili satigis, li diris al siaj disciploj: Kolektu diris al ili: Vere, vere, mi diras al vi: Ne Moseo la postrestantajn fragmentojn, por ke nenio donis al vi tiun cielan panon; sed mia Patro perdiagu. 13 Ili do kolektis ilin, kaj plenigis dek donas al vi la veran cielan panon. 33 Car la du korbojn per la fragmentoj de la kvin hordeaj pano de Dio estas tiu, kiu malsupreniras de panoj, kiuj postrestis al la mangintoj. 14 Kiam la cielo kaj donas vivon al la mondo. 34 Ili do do la homoj vidis la signon, kiun Jesuo faris, diris al li: Sinjoro, ciam donu al ni tiun panon. ili diris: Ci tiu estas vere la profeto, kiu devis 35 Jesuo diris al ili: Mi estas la pano de vivo; veni en la mondon. 15 Tial Jesuo, eksiente, ke kiu venas al mi, tiu neniam malsatos, kaj kiu oni celas veni kaj kapti lin, por fari lin rego, kredas al mi, tiu neniam soifos. 36 Sed mi diris denove fortiris sin sola al la monto. 16 Kaj al vi, ke vi min vidis, kaj tamen vi ne kredas. 37 kiam vesperigis, liaj disciploj malsupreniris al Cio, kion la Patro donas al mi, venos al mi; kaj la maro; 17 kaj ensipiigte, ili veturis trans la tiun, kiu venas al mi, mi ja ne eljetos. 38 Car mi maron al Kapernaum. Kaj jam estis mallume, malsupreniris de la cielo, por plenumi ne mian kaj Jesuo ankorau ne venis al ili. 18 Kaj la maro volon, sed la volon de Tiu, kiu min sendis. 39 Kaj malserenigis de forta vento, kiu blovis. 19 Kiam estas la volo de Tiu, kiu min sendis, ke el Cio, do ili remis proksimume dudek kvin gis tridek kion Li donis al mi, mi ne perdu ion, sed relevu stadiojn, ili ekvidis Jesuon iranta sur la akvo, gin en la lasta tago. 40 Car estas la volo de mia kaj proksimiganta al la shipo; kaj ili timis. 20 Sed Patro, ke ciu, kiu vidas la Filon kaj kredas al li, li diris al ili: Gi estas mi; ne timu. 21 Tiam ili havu eternan vivon; kaj mi levos tiun en la lasta volonte ricevis lin en la shipon, kaj tuj la shipo tago. (aiōnios g166) 41 La Judoj do murmuris pri li, albordigis tien, kien ili veturis. 22 La sekvantan car li diris: Mi estas la pano, kiu malsupreniris tagon, kiam la homamaso, kiu restis trans la de la cielo. 42 Kaj ili diris: Cu ci tiu ne estas maro, vidis, ke nenia shipto estas tie krom unu, Jesuo, filo de Jozef, kies patron kaj patronon kaj ke Jesuo ne eniris kun la disciploj en la ni konas? kiel do li diras: Mi malsupreniris de shipon, sed la disciploj solaj veturis 23 (venis la cielo? 43 Jesuo respondis kaj diris al ili: Ne tamen shipteo el Tiberias proksime al la loko, murmuru inter vi. 44 Neniu povas veni al mi, kie oni mangis la panon, post kiam la Sinjoro se la Patro, kiu min sendis, ne tiros lin; kaj mi donis dankon) — 24 kiam do la homamaso vidis, levos tiun en la lasta tago. 45 Estas skribite en ke Jesuo ne estas tie, nek liaj disciploj, ili ankau la profetoj: Kaj ciuj estos instruitaj de Dio. Ciu eniris la shiptojn kaj veturis al Kapernaum, do, kiu auidis de la Patro kaj lernis, venas al mi. sercante Jesuon. 25 Kaj trovinte lin trans la 46 Neniu vidis la Patron, krom tiu, kiu estas de maro, ili diris al li: Rabeno, kiam vi venis ci Dio; li vidis la Patron. 47 Vere, vere, mi diras al tien? 26 Jesuo respondis al ili kaj diris: Vere, vi: Kiu kredas, tiu havas vivon eternan. (aiōnios vere, mi diras al vi: Vi min sercas, ne car vi g166) 48 Mi estas la pano de vivo. 49 Viaj patroj vidis signojn, sed car vi mangis el la panoj kaj mangis la manaon en la dezerto, kaj mortis.

50 Jen la pano, kiu malsupreniris de la ĉielo, 7 Kaj post tio Jesuo iradis en Galileo; ĉar li por ke oni manĝu el ĝi kaj ne mortu. 51 Mi ne volis iradi en Judujo, ĉar la Judoj celis estas la viva pano, kiu malsupreniris de la ĉielo; mortigi lin. 2 La festo de la Judoj, nomata la se iu manĝos el ĉi tiu pano, tiu vivos eterne; festo de la ūboj, proksimiĝis. 3 Liaj fratoj do kaj la pano, kiun mi donos, estas mia karno, diris al li: Transiru de ĉi tie, kaj iru en Judujon, por la vivo de la mondo. (aiōn g165) 52 La Judoj por ke viaj disĉiploj ankaŭ vidu viajn farojn, do disputis inter si, dirante: Kiel ĉi tiu povas kiujn vi faras. 4 Ĉar neniu faras ion sekrete, kaj doni al ni sian karnon por manĝi? 53 Jesuo do celas mem esti publike konata. Se vi faras tiajn diris al ili: Vere, vere, mi diras al vi: Se vi ne farojn, montru vin al la mondo. 5 Ĉar liaj fratoj manĝas la karnon de la Filo de homo kaj ne mem ne kredis al li. 6 Jesuo do diris al ili: Mia trinkas lian sangon, vi ne havas en vi vivon. tempo ankoraŭ ne venis; sed via tempo ĉiam 54 Kiu manĝas mian karnon kaj trinkas mian sangon, tiu havas eternan vivon; kaj mi levos estas preta. 7 La mondo ne povas vin malami; sed min ĝi malamas, ĉar mi atestas pri ĝi, ke tiun en la lasta tago. (aiōnios g166) 55 Ĉar mia ĝiaj faroj estas malbonaj. 8 Supreniru vi al la karno estas vera manĝaĵo, kaj mia sango estas festo; mi ankoraŭ ne supreniras al la festo, ĉar vera trinkaĵo. 56 Kiu manĝas mian karnon kaj mia tempo ankoraŭ ne maturiĝis. 9 Dirinte tion trinkas mian sangon, tiu restas en mi, kaj mi al ili, li restis ankoraŭ en Galileo. 10 Sed kiam en li. 57 Kiel la vivanta Patro min sendis, kaj liaj fratoj supreniris al la festo, tiam li ankaŭ mi vivas pro la Patro, tiel, kiu min manĝas, tiu supreniris, ne malkaše, sed kvazaŭ sekrete. 11 vivos pro mi. 58 Jen la pano, kiu malsupreniris La Judoj do serĉis lin ĉe la festo, kaj diris: Kie de la ĉielo; ne kiel la patroj manĝis, kaj mortis; li estas? 12 Kaj fariĝis multe da murmurado kiu manĝas ĉi tiun panon, tiu vivos eterne. (aiōn g165) 59 Tion li diris en la sinagogo, instruante bonulo; aliaj diris: Ne, sed li erarigas la amason. en Kapernaum. 60 Multaj do el liaj disĉiploj, 13 Tamen neniu parolis malkaše pri li, pro timo aŭdinte tion, diris: Malfacila estas tiu parolo; antaŭ la Judoj. 14 Sed ĉirkau la mezo de la festo, kiu povas lin aŭskulti? 61 Sed Jesuo, sciante en Jesuo supreniris en la templon kaj instruis. si mem, ke liaj disĉiploj pri tio murmuris, diris 15 Kaj la Judoj miris, dirante: Kiel ĉi tiu scias al ili: Ĉu tio faligas vin? 62 Kio do, se vi vidos la skribojn, neniam lerninte? 16 Jesuo respondis Filon de homo supreniranta tien, kie li antaŭe al ili kaj diris: Mia instruado estas ne mia, sed estis? 63 La spirito estas la viviganto; la karno Ties, kiu min sendis. 17 Se iu volas plenumi Lian nenion utilas; la vortoj, kiujn mi diris al vi, estas volon, tiu scios pri la instruado, ĉu ĝi estas de spirito kaj estas vivo. 64 Sed estas iuj el vi, kiuj Dio, aŭ ĉu mi parolas nur el mi mem. 18 Kiu ne kredas. Ĉar Jesuo sciis de la komenco, kiuj parolas el si mem, tiu celas sian propran gloron; estas la nekredantoj, kaj kiu lin perfidos. 65 Kaj sed kiu celas la gloron de Tiu, kiu lin sendis, tiu li diris: Tial mi diris al vi, ke neniu povas veni al estas verema, kaj maljusteco ne estas en li. 19 mi, se tio ne estas donita al li de mia Patro. 66 Ĉu Moseo ne donis al vi la leĝon? kaj neniu el vi Ĉe tio multaj el liaj disĉiploj iris returne kaj lin observas la leĝon. Kial vi celas mortigi min? 20 ne plu akompanis. 67 Jesuo do diris al la dek La homamaso respondis: Vi havas demonon; kiu du: Ĉu vi ankaŭ volas foriri? 68 Simon Petro celas mortigi vin? 21 Jesuo respondis kaj diris respondis al li: Sinjoro, al kiu ni iru? vi havas al ili: Mi faris unu faron, kaj vi ĉiuj miras pro la vortojn de eterna vivo. (aiōnios g166) 69 Kaj ni tio. 22 Moseo donis al vi cirkumcidon (tamen ekkredis kaj scias, ke vi estas la Sanktulo de Dio. ĝi estas ne de Moseo, sed de la patroj); kaj 70 Respondis al ili Jesuo: Ĉu mi ne elektis vin la vi en la sabato cirkumcidadas viron. 23 Se viro dek du, kaj unu el vi estas diablo? 71 Li parolis estas cirkumcidata en la sabato, por ke oni ne pri Judas Iskariota, filo de Simon; ĉar tiu, unu el malobeu al la Mosea leĝo, ĉu vi koleras kontraŭ la dek du, estis perfidonta lin.

24 Ne juĝu laŭ ŝajno, sed juĝu justan juĝon. **25** Oficistoj: Ankoraŭ neniam tiel parolis homo. **47** Tiam kelkaj el la Jerusalemanoj diris: Ĉu li ne La Fariseoj do respondis al ili: Ĉu vi ankaŭ estas estas tiu, kiun oni celas mortigi? **26** Kaj jen li erarigitaj? **48** Ĉu kredis al li iu el la regantoj, aŭ parolas maltime, kaj ili diras al li nenion. Ĉu el la Fariseoj? **49** Sed tiu homamaso, kiu ne scias eble la estraro certe scias, ke ĉi tiu estas la la leĝon, estas malbenita. **50** Tiam Nikodemo Kristo? **27** Tamen ni scias, de kie ĉi tiu estas; sed (tiu, kiu venis nokte al Jesuo, estante unu el ili) kiam la Kristo venos, neniу scios, de kie li estas. **51** Ĉu nia leĝo juĝas iun, se antaŭe **28** Jesuo do, instruante en la templo, ekkriis kaj oni ne aŭskultis lin, kaj ne sciigis, kion li faras? diris: Vi jam min konas, kaj vi ankaŭ scias, de **52** Ili respondis kaj diris al li: Ĉu vi ankaŭ estas el kie mi estas; kaj mi ne venis de mi mem; sed Galileo? Esploru, kaj vidu, ke neniam el Galileo Tiu, kiu min sendis, estas vera, sed Lin vi ne venas profeto. **53** Kaj ĉiu iris al sia domo; konas. **29** Mi Lin konas, ĉar mi estas de Li; kaj Li min sendis. **30** Oni do celis kapti lin; sed neniу metis sur lin sian manon, ĉar lia horo ankoraŭ ne venis. **31** Kaj multaj el la homamaso kredis al li, kaj diris: Kiam la Kristo venos, ĉu li faros pli multe da signoj, ol ĉi tiu faris? **32** La Fariseoj aŭdis la amason murmuranta tion pri li, kaj la ĉefpastroj kaj la Fariseoj sendis oficistojn, por kapti lin. **33** Jesuo do diris al ili: Ankoraŭ iom da tempo mi estas kun vi, kaj mi foriras al Tiu, kiu min sendis. **34** Vi min serĉos kaj ne trovos; kaj kie mi estas, vi ne povas tien veni. **35** Tial la Judoj inter si diris: Kien ĉi tiu iros, ke ni lin ne trovos? ĉu li iros al la disjetoj inter la Grekoj kaj instruoj la Grekojn? **36** Kia diro estas tio, kion li diris: Vi min serĉos kaj ne trovos, kaj: Kie mi estas, vi ne povas tien veni? **37** En la lasta tago, la granda tago de la festo, Jesuo staris kaj kriis, dirante: Se iu soifas, tiu venu al mi kaj trinku. **38** Kiu kredas al mi, kiel la Skribo diris, el ties ventro fluos riveroj da viva akvo. **39** Sed tion li diris pri la Spirito, kiun estis ricevontaj tiuj, kiuj kredis al li; ĉar la Spirito ankoraŭ ne estis donita, ĉar Jesuo ankoraŭ ne estis glorita. **40** Iuj do el la homamaso, aŭdinte tiujn vortojn, diris: Vere ĉi tiu estas la Profeto. **41** Aliaj diris: Ĉi tiu estas la Kristo. Sed kelkaj diris: Tamen ĉu el Galileo la Kristo venas? **42** Ĉu la Skribo ne diris, ke la Kristo venas el la idaro de David kaj el la vilaĝo Bet-Lehem, kie David estis? **43** Tiel fariĝis pro li malkonsento inter la homamaso. **44** Kaj iuj el ili volis kapti lin, sed neniу metis sur lin la manojn. **45** Tiam la oficistoj revenis al la ĉefpastroj kaj Fariseoj, kaj ĉi tiuj diris al ili: Kial vi lin ne alkondukis? **46** Respondis la

8 sed Jesuo iris al la monto Olivarba. **2** Kaj li revenis frumatene en la templon, kaj la tuta popolo venis al li; kaj li sidiĝis, kaj instruadis ilin. **3** Kaj la skribistoj kaj Fariseoj alkondukis virinon, kaptitan en adulto; kaj stariginte ŝin en la mezo, **4** ili diris al li: Majstro, ĉi tiu virino estas kaptita adultante, en la faro mem. **5** En la leĝo Moseo ordonis al ni tiajn ŝtonmortigi; sed kion vi diras? **6** Kaj tion ili diris, provante lin, por povi lin akuzi pri io. Sed Jesuo sin klinis, kaj per fingro skribis sur la tero. **7** Kiam ili ankoraŭ demandis lin, li levigis, kaj diris al ili: Kiu el vi estas senpeka, tiu unua ŝetu sur ŝin ŝtonon. **8** Kaj denove li sin klinis kaj skribis sur la tero. **9** Sed aŭdinte tion, ili eliris unu post alia, komencante de la plej maljunaj kaj ĝis la lastaj; kaj restis Jesuo sola, kaj la virino staranta en la mezo. **10** Kaj Jesuo levigis, kaj diris al ŝi: Virino, kie ili estas? ĉu neniу vin kondamnis? **11** Kaj ŝi diris: Neniу, Sinjoro. Jesuo diris al ŝi: Ankaŭ mi vin ne kondamnas; iru, kaj de nun ne plu peku.] **12** Jesuo denove parolis al ili, dirante: Mi estas la lumo de la mondo; kiu min sekvas, tiu ne iros en mallumo, sed havos la lumon de la vivo. **13** La Fariseoj do diris al li: Vi atestas pri vi mem; via atesto ne estas vera. **14** Jesuo respondis kaj diris al ili: Kvankam mi atestas pri mi mem, tamen mia atesto estas vera; ĉar mi scias, de kie mi venis, kaj kien mi iras; sed vi ne scias, de kie mi venis, nek kien mi iras. **15** Vi juĝas laŭ la karno; mi juĝas neniun. **16** Tamen, eĉ se mi juĝas, mia juĝo estas vera; ĉar mi ne estas sola, sed mi kaj la Patro, kiu min sendis. **17** Estas ja skribite en via leĝo, ke la atesto de du homoj estas vera. **18**

Mi estas atestanto pri mi mem, kaj la Patro, kiu farojn de Abraham. **40** Sed nun vi celas mortigi min sendis, atestas pri mi. **19** Ili do diris al li: min, homon, kiu parolis al vi la veron, kiun Kie estas via Patro? Respondis Jesuo: Vi konas mi aŭdis de Dio; tion Abraham ne faris. **41** Vi nek min, nek mian Patron; se vi konus min, faras la farojn de via patro. Tiam ili diris al li: vi konus ankaŭ mian Patron. **20** Tiujn vortojn Ni ne naskiĝis per malĉasteco; unu Patron ni Jesuo parolis en la trezorejo, dum li instruis havas, Dion. **42** Jesuo diris al ili: Se Dio estus via en la templo; kaj neniu arestis lin, ĉar lia horo Patro, vi min amus; ĉar de Dio mi elvenis, kaj ankoraŭ ne venis. **21** Jesuo do denove diris al ili: estas veninta; ĉar mi ne venis de mi mem, sed Mi foriras, kaj vi serĉos min, kaj vi mortos en Li min sendis. **43** Kial vi ne komprenas mian via peko; kien mi iras, tien vi ne povas veni. **22** parolon? Tial, ke vi ne povas audi mian vorton. La Judoj do diris: Ĉu li sin mortigos? ĉar li diras: **44** Vi estas de patro, la diablo, kaj vi volas fari la Kien mi iras, tien vi ne povas veni. **23** Kaj li diris dezirojn de via patro. Li estis hommortiganto al ili: Vi estas de malsupre, mi estas de supre; de la komenco, kaj ne staras en la vero, ĉar vi estas de ĉi tiu mondo, mi ne estas de ĉi tiu vero ne estas en li. Kiam li parolas mensogon, li mondo. **24** Mi tial diris al vi, ke vi mortos en parolas sian proprajon, ĉar li estas mensoganto, viaj pekoj; ĉar se vi ne kredos, ke mi estas, vi kaj la patro de ĝi. **45** Sed tial, ke mi parolas la mortos en viaj pekoj. **25** Ili do diris al li: Kiu vi veron, vi ne kredas al mi. **46** Kiu el vi pruvas estas? Jesuo diris al ili: Laŭ tio, kion mi diradis kontraŭ mi pekon? Se mi diras la veron, kial al vi de la komenco. **26** Mi havas multon por vi ne kredas al mi? **47** Kiu estas de Dio, tiu diri kaj juĝi pri vi; sed Tiu, kiu min sendis, estas aŭskultas la vortojn de Dio; vi ne aŭskultas, ĉar vera; kaj tion, kion mi aŭdis de Li, mi parolas al vi ne estas el Dio. **48** La Judoj respondis kaj diris la mondo. **27** Ili ne komprenis, ke li parolas al ili al li: Ĉu ne prave ni diras, ke vi estas Samariano pri la Patro. **28** Jesuo do diris: Kiam vi levos la kaj havas demonon? **49** Jesuo respondis: Mi ne Filon de homo, tiam vi scios, ke mi estas, kaj ke havas demonon; sed mi honoras mian Patron, mi ne faras ion per mi mem; sed kiel la Patro kaj vi min malhonoras. **50** Sed mi ne serĉas mian instruis min, tion mi parolas. **29** Kaj Tiu, kiu min sendis, estas kun mi; Li ne lasis min sola; ĉar mi ĉiam faras tion, kio plaĉas al Li. **30** Dum li parolis tion, multaj kredis al li. **31** Jesuo do diris al la Judoj, kiu kredis al li: Se vi restos en mia vorto, vi estas vere miaj disĉiploj; **32** kaj vi scios la veron, kaj la vero vin liberigos. **33** gustumos. ([aiōn g165](#)) **53** Ĉu vi estas pli granda ol Ili respondis al li: Ni estas idaro de Abraham, nia patro Abraham, kiu mortis? kaj la profetoj kaj ankoraŭ al neniu ni estis sklavoj; kial vi mortis; kiu vi pretendas esti? **54** Jesuo respondis: diras: Vi estos liberigitaj? **34** Jesuo respondis Se mi gloros min mem, mia gloro estas nenio; al ili: Vere, vere, mi diras al vi: Ĉiu, kiu faras Tiu, kiu min glorias, estas mia Patro, pri kiu vi pekon, estas sklavo de peko. **35** Kaj la sklavo ne diras, ke Li estas via Dio; **55** kaj vi Lin ne konis, ĉiam restas en la domo, sed la filo ĉiam restas. sed mi Lin konas; kaj se mi diros, ke mi Lin ne ([aiōn g165](#)) **36** Se do la Filo vin liberigos, vi estos konas, mi estos, kiel vi, mensoganto; sed mi Lin efektive liberaj. **37** Mi scias, ke vi estas idaro konas, kaj observas Lian vorton. **56** Via patro de Abraham; sed vi celas mortigi min, ĉar mia Abraham ĝojege vidi mian tagon, kaj li vidis vorto ne progresas en vi. **38** Mi parolas tion, kaj estis ravita. **57** Tiam la Judoj diris al li: Vi kion mi vidis ĉe mia Patro; kaj vi ankaŭ faras ankoraŭ ne estas kvindekjara, kaj ĉu vi vidis tion, kion vi vidis ĉe via patro. **39** Ili respondis Abrahamon? **58** Jesuo diris al ili: Vere, vere, kaj diris al li: Nia patro estas Abraham. Jesuo mi diras al vi: Antaŭ ol naskiĝis Abraham, mi diris al ili: Se vi estus Abrahamidoj, vi farus la

ekzistas. **59** Tiam ili prenis ŝtonojn, por ĵeti sur lin; sed Jesuo sin kaĉis, kaj eliris el la templo.

9 Kaj preterirante, li vidis viron blindan de post la naskiĝo. **2** Kaj liaj disĉiploj demandis lin, dirante: Rabeno, kiu do pekis, ĉi tiu viro, aŭ liaj gepatroj, ke li naskiĝis blinda? **3** Jesuo respondis: Nek ĉi tiu viro pekis, nek liaj gepatroj; sed por ke la faroj de Dio aperu en li. **4** Dum estas tago, mi devas prilabori la farojn de Tiu, kiu min sendis; venas la nokto, kiam neniu povas labori. **5** Dum mi estas en la mondo, mi estas la lumo de la mondo. **6** Dirinte tion, li kraĉis sur la teron, kaj faris el la kraĉaĵo koton, kaj ŝmiris per la koto la okulojn de la blindulo, **7** kaj diris al li: Iru, lavu vin en la lageto de Ŝiloah (tio estas, Sendito). Li do foriris, kaj sin lavis, kaj revenis vidanta. **8** La najbaroj do, kaj tiuj, kiuj antaŭe vidis lin, ke li estas almozulo, diris: Ĉu ĉi tiu ne estas tiu, kiu sidis kaj petis almozojn? **9** Unuj diris: Li estas; aliaj diris: Ne, sed li estas simila al tiu. Li diris: Tiu mi estas. **10** Ili do diris al li: Kiamaniere viaj okuloj malfermiĝis? **11** Li respondis kaj diris: La homo, nomata Jesuo, faris koton kaj ŝmiris miajn okulojn, kaj diris al mi: Iru al Ŝiloah, kaj vin lavu; kaj mi iris, kaj lavis min, kaj mi ricevis vidpovon. **12** Tiam ili diris al li: Kie li estas? Li diris: Mi ne scias. **13** Ili kondukis al la Fariseoj la iam blindan viron. **14** Sed estis sabato la tago, en kiu Jesuo faris la koton kaj malfermis liajn okulojn. **15** La Fariseoj do denove demandis lin, kiamaniere li ricevis vidpovon. Kaj li diris al ili: Li metis koton sur miajn okulojn, kaj mi lavis min, kaj mi vidas. **16** Unuj do el la Fariseoj diris: Ĉi tiu homo ne estas de Dio, ĉar li ne observas la sabaton. Aliaj diris: Kiel povas homo pekulo fari tiajn signojn? Kaj malkonsento estis inter ili. **17** Denove ili diris al la blindulo: Kion vi diras pri li rilate tion, ke li malfermis viajn okulojn? Li diris: Li estas profeto. **18** La Judoj ne kredis pri li, ke li estas antaŭe blinda, kaj ke li ricevis vidpovon, ĝis ili alvokis la gepatrojn de tiu, kiu ricevis vidpovon, **19** kaj demandis ilin, dirante: Ĉu ĉi tiu estas via filo, kiu, vi diras, naskiĝis blinda? kiel do li nun vidas? **20** Liaj gepatroj respondis kaj diris: Ni scias, ke ĉi tiu estas nia filo, kaj ke li naskiĝis blinda; **21** sed kial li nun vidas, ni ne scias; kaj kiu malfermis liajn okulojn, ni ne scias; demandu lin, li havas plenaĝon; li pri si mem parolos. **22** Tion diris la gepatroj, ĉar ili timis la Judojn; ĉar la Judoj jam interkonsentis, ke se iu konfesos, ke li estas la Kristo, tiu estu forigita el la sinagogo. **23** Tial la gepatroj diris: Li havas plenaĝon, demandu lin. **24** Ili do denove alvokis la viron, kiu estis blinda, kaj diris al li: Donu gloron al Dio; ni certe scias, ke tiu homo estas pekulo. **25** Li do respondis: Ĉu li estas pekulo, mi ne scias; unu aferon mi scias, ke mi estis blinda kaj nun vidas. **26** Tiam ili diris al li denove: Kion li faris al vi? kiamaniere li malfermis viajn okulojn? **27** Li respondis al ili: Mi ĵus diris al vi, kaj vi ne atentis; kial vi volas denove ĝin audi? Ĉu vi ankaŭ volas fariĝi liaj disĉiploj? **28** Tiam ili insultis lin, kaj diris: Vi estas lia disĉiplo, sed ni estas disĉiploj de Moseo. **29** Ni scias, ke Dio parolis al Moseo; sed pri ĉi tiu, ni ne scias, de kie li estas. **30** La viro respondis kaj diris al ili: Jen la mirindaĵo, ke vi ne scias, de kie li estas, kaj tamen li malfermis miajn okulojn. **31** Ni scias, ke Dio ne atentas pekulojn; sed se iu estas adoranto de Dio kaj plenumas Lian volon, tiun Li atentas. **32** De la komenco de la mondo oni neniam audiĝis, ke iu malfermis la okulojn de homo, kiu naskiĝis blinda. (aiōn g165) **33** Se ĉi tiu homo ne estus de Dio, li nenion povus fari. **34** Ili respondis kaj diris al li: Vi tute naskiĝis en pekoj, kaj ĉu vi nin instruas? Kaj ili forpelis lin eksteren. **35** Jesuo audiĝis, ke ili forpelis lin; kaj trovinte lin, li diris al li: Ĉu vi kredas al la Filo de Dio? **36** Li respondis kaj diris: Kiu li estas, Sinjoro, por ke mi kredu al li? **37** Jesuo diris al li: Vi lin vidis; kaj li estas tiu, kiu parolas kun vi. **38** Kaj li diris: Sinjoro, mi kredas. Kaj li adorkliniĝis al li. **39** Kaj Jesuo diris: Por juĝo mi venis en ĉi tiun mondon, por ke la nevidantoj vidu, kaj ke la vidantoj fariĝu blindaj. **40** Kaj tion audiĝis tiuj el la Fariseoj, kiuj estis kun li; kaj ili diris al li: Ĉu ni ankaŭ estas blindaj? **41** Jesuo diris al ili: Se vi estus blindaj, vi ne havus pekon; sed nun vi diras: Ni vidas; via peko do restas.

10 Vere, vere, mi diras al vi: Kiu eniras en la ŝafejon ne tra la pordo, sed aliloke

suprengimpas, tiu estas ŝtelisto kaj rabisto. **2** Salomon. **24** La Judoj do ĉirkauis lin, kaj diris Sed kiu eniras tra la pordo, tiu estas la paštisto al li: Ĝis kiam vi tenas en dubo nian animon? Se de la ŝafoj. **3** Al tiu la pordisto malfermas; kaj vi estas la Kristo, diru al ni malkaše. **25** Jesuo la ŝafoj aŭskultas lian voĉon, kaj li alvokas la ũ respondis al ili: Mi diris al vi, kaj vi ne kredas; nomoj siajn proprajn ŝafojn, kaj elkondukas la faroj, kiujn mi faras en la nomo de mia Patro, ilin. **4** Kaj kiam li kondukis eksteren siajn ŝafojn, atestas pri mi. **26** Sed vi ne kredas, ĉar vi ne li iras antaŭ ili, kaj la ŝafoj lin sekvas, ĉar ili estas el miaj ŝafoj. **27** Miaj ŝafoj aŭskultas mian konas lian voĉon. **5** Kaj fremdulon ili ne sekvos, voĉon, kaj mi ilin konas, kaj ili min sekvas; **28** sed forkuros de li, ĉar ili ne konas la voĉon de kaj mi donas al ili eternan vivon; kaj ili neniam fremduloj. **6** Tiu alegorion Jesuo diris al ili; **aiōn g165, aiōnios g166** **29** Mia Patro, kiu donis sed ili ne komprenis, kiajn aferojn li parolas ilin al mi, superas ĉion; kaj neniu povas ion al ili. **7** Jesuo do diris denove al ili: Vere, vere, ilin al mi, kaj la Ŝafoj ne aŭskultis ilin. **9** Mi estas ŝtonoj, por ŝtonmortigi lin. **32** Jesuo respondis la pordo; se iu tra mi eniras, tiu estos savita; al ili: Multajn bonajn farojn mi montris al vi kaj li eniros kaj eliros, kaj trovos paštajon. **10** de mia Patro; pro kiu el ili vi volas ŝtonmortigi La ŝtelisto ne venas, krom por ŝteli kaj buĉi min? **33** La Judoj respondis: Ne pro bona faro ni kaj peregi; mi venis, por ke ili havu vivon, kaj volas ŝtonmortigi vin, sed pro blasfemo, kaj ĉar havu ĝin abunde. **11** Mi estas la bona paštisto; la vi, estante homo, pretendas esti Dio. **34** Jesuo bona paštisto demetas sian vivon por la ŝafoj. respondis: Ĉu ne estas skribite en via leĝo: Mi **12** La dungito, kaj tiu, kiu ne estas paštisto, diris: Vi estas dioj? **35** Se li nomis dioj tiujn, kies propraĵo la ŝafoj ne estas, ekvidas la lupon al kiuj venis la vorto de Dio (kaj la Skribo ne venanta kaj lasas la ŝafojn kaj forkuras; kaj la povas esti nuligita), **36** ĉu vi diras pri tiu, kiun lupo ilin kaptas kaj dispelas; **13** li forkuras tial, la Patro konsekris kaj sendis en la mondo: Vi ke li estas dungito kaj ne zorgas pri la ŝafoj. blasfemas; ĉar mi diris: Mi estas Filo de Dio? **37** **14** Mi estas la bona paštisto, kaj mi konas la Se mi ne faras la farojn de mia Patro, ne kredu miajn, kaj la miaj min konas **15** tiel same, kiel la al mi. **38** Sed se mi faras ilin, kvankam vi ne Patro min konas, kaj mi konas la Patron; kaj mi kredas al mi, kredu la farojn, por ke vi sciu kaj demetas mian vivon por la ŝafoj. **16** Kaj aliajn komprenu, ke la Patro estas en mi, kaj mi en la ŝafojn mi havas, kiuj ne estas de ĉi tiu gregejo; Patro. **39** Ili denove celis kapti lin, sed li iris por ilin ankaŭ mi devas alkonduki, kaj ili aŭskultos de ilia mano. **40** Li foriris denove trans Jordanon mian voĉon; kaj estosunu grego,unu paštisto. tien, kie Johano unue baptis, kaj tie li restadis. **17** Pro tio la Patro min amas, ke mi demetas **41** Kaj multaj venis al li, kaj diris: Johano ja ne mian vivon, por ke mi ĝin reprenu. **18** Neniu ĝin faris signon; sed ĉio, kion Johano diris pri ĉi tiu, forprenas de mi, sed mi ĝin demetas memvole. estis vera. **42** Kaj tie multaj kredis al li.

Mi havas la rajton ĝin demeti, kaj mi havas la rajton ĝin repreni. Ĉi tiun ordonon mi ricevis de mia Patro. **19** Denove fariĝis malkonsento inter la Judoj pro tiuj diroj. **20** Kaj multaj el ili diris: Li havas demonon kaj estas frenze; kial vi lin aŭskultas? **21** Aliaj diris: Tiuj ne estas diroj de demonhavanto. Ĉu demono povas malfermi la okulojn de blinduloj? **22** Okazis la festo de inaŭguro en Jerusalem, kaj estis vintro; **23** kaj Jesuo promenis en la templo, en la portiko de

11 Kaj estisunu malsanulo, nomata Lazarolo, el Betania, la vilaĝo de Maria kaj ŝia fratino Marta. **2** Tiu Maria, kies frato Lazaro estis malsana, estis tiu sama, kiu ŝmiris la Sinjoron per ŝmiraĵo kaj viſiſ liajn piedojn per siaj haroj. **3** La fratinoj do sendis al li, dirante: Sinjoro, jen tiu, kiun vi amas, estas malsana. **4** Sed Jesuo, aŭdinte tion, diris: Ĉi tiu malsano estas ne por la morto, sed por la gloro de Dio, por ke la Filo de Dio estu per ĝi glorata. **5** Kaj Jesuo amis

Martan kaj ŝian fratinon kaj Lazaron. **6** Kaj kiam vidinte, ke Maria leviĝis subite kaj eliris, sekvis li sciigis, ke tiu estas malsana, li restis ankoraŭ ŝin, dirante: **Si** iras al la tombo, por plori tie. **32** du tagojn en la loko, kie li estis. **7** Poste li diris Kiam Maria alvenis al la loko, kie Jesuo estis, al la disĉiploj: Ni iru returne en Judujon. **8** La kaj lin vidis, **si** falis antaŭ liaj piedoj, dirante: disĉiploj diris al li: Rabeno, la Judoj ĵus celis Sinjoro, se vi estus ĉi tie, mia frato ne estus Ŝtonmortigi vin; kaj ĉu vi denove iras tien? **9** mortinta. **33** Kiam do Jesuo vidis ŝin ploranta Jesuo respondis: Ĉu ne estas dek du horoj en la kaj la Judojn ankaŭ, kiuj venis kun ŝi, plorantaj, tago? Se iu iras dum la tago, li ne faletas, ĉar li li ĝemis en la spirito kaj maltrankviliĝis, **34** kaj vidas la lumon de ĉi tiu mondo. **10** Sed se iu diris: Kie vi lin kuſigis? Ili diris al li: Sinjoro, iras dum la nokto, li faletas, ĉar en li ne estas la venu kaj vidu. **35** Jesuo larmis. **36** La Judoj do lumo. **11** Tion li parolis, kaj poste li diris al ili: diris: Jen kiel li lin amis! **37** Sed kelkaj el ili Nia amiko Lazaro endormiĝis, sed mi iras, por diris: Ĉu ĉi tiu, kiu malfermis la okulojn de la veki lin el lia dormo. **12** La disĉiploj do diris: blindulo, ne povus kaŭzi ankaŭ, ke ĉi tiu homo Sinjoro, se li endormiĝis, li resaniĝos. **13** Jesuo ne mortu? **38** Tiam Jesuo, denove ĝemante parolis pri lia morto; sed ili supozis, ke li parolas en si, venis al la tombo. Ĝi estis kaverno, kaj pri ripozo en dormo. **14** Tiam Jesuo diris al ili sur ĝi kuſis Ŝtono. **39** Jesuo diris: Forprenu la klare: Lazaro jam mortis. **15** Kaj pro vi mi ĝojas, Ŝtonon. Marta, la fratino de la mortinto, diris ke mi ne ĉeestis tie, por ke vi kredus; tamen al li: Sinjoro, li jam malbonodoras, ĉar li estis ni iru al li. **16** Tiam Tomaso, nomata Didimo, tie kvar tagojn. **40** Jesuo diris al ŝi: Ĉu mi ne diris al siaj kundisĉiploj: Ni ankaŭ iru, por ke ni diris al vi, ke se vi kredos, vi vidos la gloron de mortu kun li. **17** Kiam Jesuo alvenis, li trovis Dio? **41** Oni do forprenis la Ŝtonon. Kaj Jesuo lin jam kvar tagojn entombigita. **18** Kaj Betania levis siajn okulojn, kaj diris: Patro, mi dankas estis proksime de Jerusalem, en la distanco de Vin, ke Vi min aŭskultis. **42** Kaj mi sciis, ke Vi ĉirkau dek kvin stadioj; **19** kaj multaj el la Judoj ĉiam aŭskultas min; sed pro la ĉirkaŭstaranta jam venis al Marta kaj Maria, por konsoli ilin pri homamaso mi tion diris, por ke ili kredus, ke ilia frato. **20** Marta do, kiam ŝi eksciis, ke Jesuo Vi min sendis. **43** Kaj dirinte tion, li kriis per alproksimiĝas, iris al li renkonte; sed Maria laŭta voĉo: Lazaro, elvenu. **44** Kaj la mortinto ankoraŭ sidis en la domo. **21** Tiam diris Marta elvenis, kun la manoj kaj piedoj ligitaj per al Jesuo: Sinjoro, se vi estus ĉi tie, mia frato ne tombotukoj; kaj lia vizaĝo estis ĉirkaŭligita per estus mortinta. **22** Sed eĉ nun mi scias, ke kion viŝtuko, Jesuo diris al ili: Malligu lin, kaj lasu ajn vi petos de Dio, tion Dio donos al vi. **23** Jesuo lin iri. **45** Tiam multaj el la Judoj, kiuj venis al diris al ŝi: Via frato releviĝos. **24** Marta diris al li: Maria, kaj vidis, kion li faris, kredis al li. **46** Sed Mi scias, ke li releviĝos ĉe la releviĝo en la lasta kelkaj el ili foriris al la Fariseoj, kaj rakontis al tago. **25** Jesuo diris al ŝi: Mi estas la releviĝo kaj ili tion, kion Jesuo faris. **47** Tial la ĉefpastroj la vivo; kiu kredas al mi, eĉ se li estos mortinta, kaj la Fariseoj kunvenigis sinedrion, kaj diris: tiu vivos, **26** kaj ĉiu, kiu vivas kaj kredas al mi, Kion ni faras? ĉar ĉi tiu homo faras multajn por ĉiam ne mortos. Ĉu vi tion kredas? (**aīon g165**) signojn; **48** se ni lasos lin tiel, ĉiuj kredos al li, **27** Ŝi diris al li: Jes, Sinjoro, mi jam kredas, ke kaj la Romanoj venos kaj forigos nian lokon kaj vi estas la Kristo, la Filo de Dio, la venanta en nian nacion. **49** Sed unu el ili, Kajafas, ĉefpastro la mondon. **28** Kaj dirinte tion, ŝi foriris, kaj en tiu sama jaro, diris al ili: Vi scias nenion, **50** vokis sekrete sian fratinon Maria, dirante: La nek konsideras, ke bone estas por vi, ke unu Majstro ĉeestas, kaj vokas vin. **29** Kaj ŝi, aŭdinte homo mortu por la popolo, kaj ke la tutu nacio tion, leviĝis rapide kaj iris al li. **30** (Sed Jesuo ne pereu. **51** Sed li diris tion ne de si mem; sed ankoraŭ ne eniris en la vilagon, sed estis en la estante ĉefpastro en tiu jaro, li profetis, ke Jesuo loko, kie Marta lin renkontis.) **31** La Judoj do, mortos por la nacio; **52** kaj ne nur por la nacio, kiuj estis kun ŝi en la domo kaj konsolis ŝin, sed ankaŭ por ke li kunvenigu en unu la ĉie

disjetitaj filojn de Dio. **53** De post tiu tago do ili **16** Tion la disciploj unue ne komprenis; sed konsiligis, por lin mortigi. **54** Tial Jesuo ne plu post la gloriĝo de Jesuo ili rememoris, ke tie iris publike inter la Judoj, sed foriris de tie en la estis skribita pri li kaj ke oni faris al li tion. kamparon apud la dezerto, en urbon nomatan **17** La homamaso do, kiu ĉeestis kun li, kiam Efraim; kaj tie li restadis kun la disciploj. **55** Ili elvokis Lazaron el la tombo, kaj levis lin el Kaj la Pasko de la Judoj proksimiĝis, kaj multaj la mortintoj, atestis pri li. **18** Pro tio ankaŭ la supreniris el la kamparo al Jerusaleм antaŭ la homamaso iris al li renkonte, ĉar ili sciigis, ke li Pasko, por sin sanktigi. **56** Ili do serĉis Jesuon, faris tiu signon. **19** La Fariseoj do diris inter si: kaj parolis inter si, starante en la templo: Kion Vidu, kiel nenio prosperis al vi; jen la mondo vi pensas? Ĉu ke li ne venos al la festo? **57** Kaj la eliris post li. **20** Kaj inter tiuj, kiuj alvojaĝis por ĉefpastroj kaj la Fariseoj jam antaŭe ordonis, ke adorkliniĝi ĉe la festo, estis iuj Grekoj; **21** tiuj do se iu scias, kie li estas, tiu montru tion, por ke venis al Filipo, kiu estis el Betsaida Galilea, kaj oni lin kaptu.

12 Jesuo do ses tagojn antaŭ la Pasko venis

al Betania, kie estis Lazaro, kiun Jesuo relevis el inter la mortintoj. **2** Oni do pretigis por li tie vespermanĝon, kaj Marta servadis; sed Lazaro estis unu el tiuj, kiuj sidis kun li ĉe manĝo. **3** Tiam Maria prenis funton da pura narda ŝmiraĵo tre multekosta, ŝmiris la piedojn de Jesuo, kaj viŝis liajn piedojn per siaj haroj; kaj la domo pleniĝis de la odoro de la ŝmiraĵo. **4** Sed diris Judas Iskariota, unu el liaj disciploj, kiu estis lin perfidonta: **5** Kial oni ne vendis ĉi tiun ŝmiraĵon por tricent denaroj kaj donis al malriĉuloj? **6** Tion li diris, ne ĉar li zorgis pri la malriĉuloj; sed ĉar li estis ŝtelisto, kaj havis la monujon kaj forprenadis tion, kion oni metis en ĝin. **7** Sed Jesuo diris: Lasu ŝin konservi ĝin por la tago de mia entombigo. **8** Ĉar la malriĉulojn vi ĉiam havas kun vi, sed min vi ne ĉiam havas. **9** La amaso de la Judoj do sciigis, ke li estas tie; kaj ili venis ne nur pro Jesuo, sed ankaŭ por vidi Lazaron, kiun li levis el la mortintoj. **10** Sed la ĉefpastroj konsiliĝis, ke ili mortigu ankaŭ Lazaron; **11** ĉar pro li multaj Judoj foriris, kaj kredis al Jesuo. **12** En la sekanta tago granda homamaso, veninte al la festo, kaj sciiginte, ke Jesuo venas al Jerusaleм, **13** prenis branĉojn de la palmoj, kaj iris al li renkonte, kaj kriis: Hosana! Estu benata la Reĝo de Izrael, kiu venas en la nomo de la Eternulo! **14** Kaj Jesuo, trovinte junan azenon, sidis sur ĝi, kiel estas skribite: **15** Ne timu, filino de Cion: jen via Reĝo venas, sidanta sur ido de azeno.

Vidu, kiel nenio prosperis al vi; jen la mondo vi pensas? Ĉu ke li ne venos al la festo? **16** Pro tio ankaŭ la homamaso iris al li renkonte, ĉar ili sciigis, ke li Pasko, por sin sanktigi. **17** Ili do serĉis Jesuon, faris tiu signon. **18** La Fariseoj do diris inter si: kaj parolis inter si, starante en la templo: Kion Vidu, kiel nenio prosperis al vi; jen la mondo vi pensas? Ĉu ke li ne venos al la festo? **19** La Fariseoj do diris inter si: kaj parolis inter si, starante en la templo: Kion Vidu, kiel nenio prosperis al vi; jen la mondo vi pensas? Ĉu ke li ne venos al la festo? **20** Kaj inter tiuj, kiuj alvojaĝis por ĉefpastroj kaj la Fariseoj jam antaŭe ordonis, ke adorkliniĝi ĉe la festo, estis iuj Grekoj; **21** tiuj do se iu scias, kie li estas, tiu montru tion, por ke venis al Filipo, kiu estis el Betsaida Galilea, kaj oni lin kaptu.

22 Filipo venis kaj sciigis Andreon; kaj poste Andreo kaj Filipo venis kaj sciigis Jesuon. **23** Sed Jesuo respondis al ili, dirante: Venis la horo, por ke la Filo de homo estu glorata. **24** Vere, vere, mi diras al vi: Se la tritika grenero ne falas en la teron kaj ne mortas, ĝi restas sola; sed se ĝi mortas, ĝi donas multe da frukto. **25**

Kiu amas sian vivon, tiu ĝin perdas; kaj kiu malamas sian vivon en ĉi tiu mondo, tiu ĝin konservos ĝis eterna vivo. (*aiōnos g166*) **26** Se iu

min servas, tiu sekvu min; kaj kie mi estas, tie ankaŭ estos mia servanto; se iu min servas, tiun

la Patro honoros. **27** Nun maltrankviliĝas mia animo; kaj kion mi diru? Patro, savu min el ĉi tiu horo. Sed por tio mi venis ĝis ĉi tiu horo. **28**

Patro, gloru Vian nomon. Tiam voĉo venis el la cielo: Mi jam gloris ĝin kaj denove gloros. **29** Do

la apudstaranta homamaso, aŭdinte, diris, ke tondris; aliaj diris: Anĝelo parolis al li. **30** Jesuo

respondis kaj diris: Ne por mi venis tiu voĉo, sed por vi. **31** Nun estas la juĝo de ĉi tiu mondo;

nun la estro de ĉi tiu mondo estos elpelita. **32** Kaj mi, se mi estos suprenlevita de sur la tero, altiros al mi ĉiujn homojn. **33** Tion li diris, per aludo montrante, per kia morto li mortos. **34** La

homamaso respondis al li: Ni aŭdis el la lego, ke la Kristo restados por ĉiam; kaj kiel vi diras:

La Filo de homo devas esti suprenlevita? Kiu estas ĉi tiu Filo de homo? (*aiōn g165*) **35** Jesuo do

diris al ili: Ankoraŭ mallongan tempon estas la lumo kun vi. Iradu, dum vi havas la lumon, por ke la mallumo ne venu sur vin; ĉar tiu, kiu iradas en mallumo, ne scias, kien li iras. **36** Dum

vi havas lumen, kredu al la lumo, por ke vi Tiam li venis al Simon Petro. Ĉi tiu diris al li: fariĝu filoj de lumo. Tion parolis Jesuo, kaj li Sinjoro, ĉu vi lavas al mi la piedojn? **7** Jesuo foriris, kaj sin kaſis for de ili. **37** Sed kvankam li respondis kaj diris al li: Kion mi faras, vi nun ne jam faris tiom da signoj antaŭ ili, tamen ili ne scias, sed poste vi komprenos. **8** Petro diris al li: kredis al li; **38** por ke plenumiĝu la vorto de la Vi ja neniam lavos miajn piedojn. Respondis al li profeto Jesaja, kiun li parolis: Ho Eternulo, kiu Jesuo: Se mi ne lavas vin, vi ne partoprenas kun kredis nian raporton? Kaj super kiu malkaſiĝis mi. (aīōn g165) **9** Simon Petro diris al li: Sinjoro, la brako de la Eternulo? **39** Pro tio ili ne povis ne nur miajn piedojn, sed ankaŭ la manojn kaj kredi, ĉar Jesaja diris plus: **40** Li blindigis iliajn la kapon. **10** Jesuo diris al li: Kiu sin jam banis, okulojn kaj sensentigis ilian koron, Por ke ili tiu bezonas nur, ke oni lavu la piedojn, kaj li ne vidu per siaj okuloj, kaj ke ili ne komprenu estas tuta pura; kaj vi estas puraj, tamen ne per sia koro, Kaj ke ili ne konvertiĝu, Kaj ke Mi ĉiu. **11** Ĉar li konis tiun, kiu perfidos lin; tial li ilin ne sanigu. **41** Tion diris Jesaja, ĉar li vidis diris: Vi ne ĉiu estas puraj. **12** Kiam do li jam lian gloron kaj parolis pri li. **42** Tamen eĉ el la lavis iliajn piedojn kaj surmetis siajn vestojn kaj regantoj multaj kredis al li; sed pro la Fariseoj denove sidiĝis, li diris al ili: Ĉu vi scias, kion mi ili ne konfesis lin, por ke ili ne estu elpelitaj el faris al vi? **13** Vi nomas min Majstro kaj Sinjoro; la sinagogo; **43** ĉar ili ŝatis la laŭdon de homoj kaj prave vi diras, ĉar tia mi estas. **14** Se do mi, pli, ol la gloron de Dio. **44** Kaj Jesuo kriis kaj la Sinjoro kaj la Majstro, lavis viajn piedojn, diris: Kiu kredas al mi, tiu kredas ne al mi, sed vi ankaŭ devas inter vi lavi la piedojn. **15** Ĉar al Tiu, kiu min sendis. **45** Kaj kiu vidas min, tiu mi donis al vi ekzempon, por ke vi ankaŭ faru vidas ankaŭ Tiun, kiu min sendis. **46** Mi venis tion, kion mi faris al vi. **16** Vere, vere, mi diras lumo en la mondon, por ke ĉiu, kiu kredas al al vi: Sklavo ne estas pli granda ol lia sinjoro; mi, ne restadu en mallumo. **47** Kaj se iu aŭdas nek estas la sendito pli granda ol la sendinto. miajn dirojn kaj ne plenumas ilin, mi lin ne **17** Se ĉi tion vi scias, vi estas feliĉaj, se tion vi juĝas; ĉar mi venis, ne por juĝi la mondon, sed faras. **18** Ne pri vi ĉiu mi parolas; mi scias, kiujn por savi la mondon. **48** Tiu, kiu forrifuzas min mi elektis; sed por ke plenumiĝu la Skribo: Tiu, kaj ne akceptas miajn dirojn, havas juĝonton; la kiu manĝas mian panon, levis kontraŭ min la vorto, kiun mi parolis, juĝos lin en la lasta tago. piedon. **19** De nun mi parolas al vi pri tio, antaŭ **49** Ĉar mi ne parolis de mi mem; sed la Patro, kiu ol ĝi okazos, por ke, kiam ĝi okazos, vi kredu, sendis min, mem ordonis al mi, kion mi parolu, ke mi estas. **20** Vere, vere, mi diras al vi: Kiu kaj kion mi diru. **50** Kaj mi scias, ke Lia ordono akceptas tiun, kiu mi sendas, tiu akceptas min; estas eterna vivo; kion do mi parolas, ĝuste kiel kaj kiu min akceptas, tiu akceptas Tiun, kiu min la Patro diris al mi, tiel mi parolas. (aīōnios g166)

13 Kaj antaŭ la Paska festo Jesuo, sciante, ke lia horo venis, por ke li transiru el ĉi tiu mondo al la Patro, aminte siajn proprulojn, kiuj estis en la mondo, amis ilin ĝis la fino. **2** Kaj dum la vespermanĝo, kiam la diablo jam metis en la koron de Judas Iskariota, filo de Simon, la intencis perfidi lin, **3** Jesuo, sciante, ke la Patro donis ĉion en liajn manojn, kaj ke li venis de Dio kaj iras al Dio, **4** leviĝis de la vespermanĝo kaj demetas siajn vestojn; kaj li prenis vištukon, kaj sin zonis. **5** Poste li verſis akvon en la pelvon, kaj komencis lavi la piedojn de la disĉiploj kaj viſi ilin per la tuko, per kiu li estis zonita. **6** Tiam li venis al Simon Petro. Ĉi tiu diris al li: Sinjoro, kiu ĝi estas? **26** Jesuo respondis: Ĝi estas tiu, por kiu mi trempas la pecon kaj donos al li. Kaj trempinte la pecon, li donis ĝin al Judas Iskariota, filo de Simon. **27** Kaj post la peco, tiam Satano eniris en lin. Jesuo do diris al li: Kion vi faras, tion faru senprokraste.

28 Sed nenui el la kunmanĝantoj sciis, kial li estas en la Patro, kaj la Patro en mi; aŭ almenaŭ diris al li tion. **29** Iuj pensis, ĉar Judas havis la kredon al mi pro la faroj mem. **12** Vere, vere, mi monujon, ke Jesuo diris al li: Aĉetu tion, kion diras al vi: Kiu kredas al mi, tiu ankaŭ faros la ni bezonas por la festo; aŭ ke li donu ion al farojn, kiujn mi faras; kaj li faros pli grandajn la malriĉuloj. **30** Li do, ricevinte la pecon, tuj ol tiuj, ĉar mi iras al la Patro. **13** Kaj kion ajn eliris; kaj estis nokto. **31** Kiam li eliris, Jesuo vi petos en mia nomo, tion mi faros, por ke diris: Nun la Filo de homo estas glorata, kaj Dio la Patro estu glorata en la Filo. **14** Se vi petos estas glorata en li; **32** kaj Dio gloros lin en Si ion de mi en mia nomo, tion mi faros. **15** Se mem, kaj tuj Li gloros lin. **33** Infanoj, ankoraŭ vi min amas, vi observos miajn ordonojn. **16** mallongan tempon mi estas kun vi. Vi min Kaj mi petos la Patron, kaj Li donos al vi alian serĉos; kaj kiel mi diris al la Judoj: Kien mi iras, Parakleton, por ke li restadu kun vi por ĉiam; tien vi ne povas veni, tiel ankaŭ al vi mi nun **(aīōn g165)** **17** tiu estas la Spirito de la vero, kiun la diras. **34** Novan ordonon mi donas al vi, ke vi mondo ne povas akcepti, ĉar ĝi lin ne vidas nek amu unu alian; kiel mi amis vin, tiel vi ankaŭ konas; vi lin konas, ĉar li restadas kun vi kaj amu unu alian. **35** Per tio ĉiuj homoj scios, ke estos en vi. **18** Mi ne lasos vin orfaj; mi venas al vi estas miaj disĉiploj, se vi havos amon unu vi. **19** Ankoraŭ iom da tempo, kaj la mondo ne al alia. **36** Simon Petro diris al li: Sinjoro, kien plu vidos min, sed vi vidos min; ĉar mi vivas, vi iras? Jesuo respondis: Kien mi iras, vi ne tial vi ankaŭ vivos. **20** En tiu tago vi scios, ke mi povas min sekvi nun, sed poste vi min sekvos. estas en mia Patro, kaj vi en mi, kaj mi en vi. **37** Petro diris al li: Sinjoro, kial mi ne povas vin **21** Kiu havas miajn ordonojn kaj observas ilin, sekvi nun? mi demetas por vi mian vivon. **38** tiu estas, kiu min amas; kaj kiu min amas, tiu Jesuo respondis al li: Ĉu vi demetas por mi vian estos amata de mia Patro, kaj mi amos lin, kaj vivon? Vere, vere, mi diras al vi: La koko ne elmontros min al li. **22** Judas (ne la Iskariota) krios, antaŭ ol vi min malkonfesos tri fojojn. diris al li: Sinjoro, kio okazis, ke vi elmontros vin al ni, kaj ne al la mondo? **23** Jesuo respondis kaj diris al li: Se iu min amas, tiu observos mian vorton; kaj mia Patro lin amos; kaj ni venos al li kaj faros logon kun li. **24** Kiu min ne amas, tiu ne observas miajn vortojn; kaj la vorto, kiun vi aŭdas, estas ne mia, sed de la Patro, kiu min sendis. **25** Tion mi parolis al vi, dum mi ĉe vi restas. **26** Sed la Parakleto, la Sankta Spirito, kiun la Patro sendos en mia nomo, instruos vin pri ĉio, kaj vin rememorigos pri ĉio, kion mi diris al vi. **27** Pacon mi lasas al vi; mian pacon mi donas al vi; ne kiel la mondo donas, mi donas al vi. Ne malrankviliĝu via koro, nek senkuraĝiĝu. **28** Vi aŭdis, ke mi diris al vi: Mi foriras, kaj mi revenas al vi. Se vi min amus, vi ĝojus pro tio, ke mi iras al la Patro, ĉar la Patro estas pli granda ol mi. **29** Kaj nun mi diris al vi, antaŭ ol ĝi okazos, por ke vi kredu, kiam ĝi okazos. **30** De nun mi jam ne multe parolos kun vi; ĉar la estro de la mondo venas; kaj li havas nenion en mi; **31** sed por ke la mondo sciu, ke en mi, faras Siajn farojn. **11** Kredu al mi, ke mi

mi amas la Patron, kaj kiel la Patro ordonis al min persekutis, vin ankaŭ ili persekutos; se ili mi, tiel mi faras. Leviĝu; ni foriru de ĉi tie.

15 Mi estas la vera vinberarbo, kaj mia Patro estas la kultivisto. **2** Ĉiun nefruktodonan branĉon en mi Li forprenas; kaj ĉiun fruktodonan branĉon Li purigas, por ke ĝi donu pli da frukto. **3** Jam vi estas puraj pro la vorto, kiun mi parolis al vi. **4** Restadu en mi, kaj mi en vi. Kiel la branĉo ne povas de si mem doni frukton, se ĝi ne restas en la vinberarbo, tiel ankaŭ vi ne povas, se vi ne restas en mi. **5** Mi estas la vinberarbo; vi estas la branĉoj; kiu restadas en mi, kaj mi en li, tiu donas multe da frukto; ĉar sen mi vi nenion povas fari. **6** Se iu ne restas en mi, tiu estas eljetita, kiel la branĉo, kaj sekigas; kaj oni ilin kolektas kaj jetas en fajron, kaj ili brulas. **7** Se vi restadas en mi, kaj miaj vortoj restadas en vi, petu kion ajn vi volos, kaj tio estos farita por vi. **8** En tio

mia Patro estas glorata, ke vi donas multe da frukto; kaj vi estos miaj disciploj. **9** Kiel la Patro min amis, tiel mi ankaŭ vin amis; restadu en ke ili ne konis la Patron, nek min. **4** Sed tio mia amo. **10** Se vi observos miajn ordonojn, vi restados en mia amo tiel same, kiel mi observis la ordonojn de mia Patro kaj restadas en Lia en la komenco mi ne diris al vi tion, ĉar mi amo. **11** Tion mi parolis al vi, por ke mia ĝojo en restado kun vi. **5** Sed nun mi foriras al Tiu, kiu vi restadu, kaj via ĝojo estu plena. **12** Jen estas min sendis; kaj neniu el vi demandas min: Kien mia ordono: ke vi amu unu alien tiel same, kiel mi vin amis. **13** Neniu havas amon pli grandan ol tio, ke iu demetus sian vivon por siaj amikoj. **14** Vi estas miaj amikoj, se vi faras tion, kion mi al vi ordonas. **15** Mi jam ne nomas vin sklavoj, se mi foriros, mi sendos lin al vi. **8** Kaj kiam ĉar la sklavo ne scias, kion lia sinjoro faras; sed li alvenos, li pruvos la mondon kulpa rilate mi nomis vin amikoj, ĉar ĉion, kion mi aŭdis de pekon kaj justecon kaj jugon: **9** rilate pekon, mia Patro, mi sciigis al vi. **16** Vi ne elektis min, ĉar ili ne kredas al mi; **10** rilate justecon, ĉar sed mi elektis vin, kaj starigis vin, por ke vi iru kaj donu frukton, kaj ke via frukto daŭrus; por kaj la Patro donu al vi ĉion ajn, kion vi petos de Li en mia nomo. **17** Tion mi ordonas al vi, por ke vi amu unu la alien. **18** Se la mondo malamas ke vi estus el la mondo, la mondo amus siajn propriajn; sed ĉar vi ne estas el la mondo, kaj mi elektis vin for de la mondo, tial la mondo vin malamas. **20** Memoruj la vorton, kiun mi diris al vi: Sklavo ne estas pli granda ol lia sinjoro. Se ili

min persekutis, vin ankaŭ ili persekutos. **21** Sed ĉion ĉi tion ili faros al vi pro mia nomo, ĉar ili ne konas Tiun, kiu min sendis. **22** Se mi ne estus veninta kaj parolinta al ili, ili ne havus pekon; sed nun ili ne havas pretekston por sia peko. **23** Tiu, kiu min malamas, malamas ankaŭ mian Patron. **24** Se mi ne estus farinta inter ili farojn, kiajn neniu alia faris, ili ne havus pekon; sed nun ili vidis kaj malamas min kaj ankaŭ mian Patron. **25** Sed tio okazas, por ke plenumiĝu la vorto skribita en ilia lego: Ili malamas min senkaŭze. **26** Sed kiam venos la Parakleto, kiu mi sendos de la Patro al vi, la Spirito de la vero, kiu devenas de la Patro, tiu pri mi atestos; **27** kaj vi ankaŭ atestas, ĉar vi estis kun mi de la komenco.

16 Mallongan tempon, kaj vi jam ne rigardas min; kaj denove mallongan tempon, kaj vi min vidos. **17** Iuj do el liaj disĉiploj diris al aliaj: Kio estas ĉi tio, kion li diras al ni: Mallongan tempon, kaj vi ne rigardas min; kaj denove mallongan tempon, kaj vi min vidos; kaj: Ĉar mi foriras al la Patro? **18** Ili do diris: Kio estas ĉi tio, kion li diras: Mallongan tempon? Ni ne komprenas lian diron. **19** Jesuo ekvidis, ke ili deziras demandi lin, kaj li diris al ili: Ĉu vi serĉas inter vi klarigon pri tio, kion mi diris: Mallongan tempon, kaj vi ne rigardas min; kaj **20** Vere, vere, mi diras al vi, ke vi ploros kaj lamentos, sed la mondo ĝojos; vi estos malĝojaj, kaj ili konservis Vian vorton. **21** Virino, kiam ŝi ke ĉio ajn, kion Vi donis al mi, estas de Vi; **22** Vi do ankaŭ havas nun malĝojon; Mi preĝas por ili; mi preĝas ne por la mondo, sed mi revidos vin, kaj via koro ĝojos, kaj neniu kiam ŝi naskis la infaneton, ŝi jam ne memoras mi; kaj ili akceptis ilin, kaj scias vere, ke mi sian doloregon, pro ĝojo, ĉar homo naskiĝis en la mondon. **23** Kaj en tiu tago vi se vi petos ion de la Patro, Li donos ĝin al mi; kaj mi estas glorita per ili. **24** Gis nun vi petis nenion en mia nomo. **25** Ĉi tion mi parolis al vi alegorie; **26** En tiu tago vi petos en mia nomo; kaj **27** Skribo. **28** Mi elvenis ĉar la Patro mem vin amas tial, ke vi min amis, Patro. **29** Liaj disĉiploj diris: Jen nun vi parolas malkaše, kaj **30** Nun ni scias, ke vi denove parolis al vi, por ke en mi vi havu pacon. **31** Jesuo respondis al ili: Ĉu vi nun kredas? **32** Jen venas estas vero. **33** Tion mi parolis al vi, por ke en mi vi havu pacon. **34** Kiel Vi min sendis en la mondon, la horo, kaj eĉ jam venis, kiam vi disiĝos, ĉiu al sia loko, kaj vi lasos min sola; kaj tamen mi ne estas sola, ĉar la Patro estas kun mi.

17 Tion Jesuo parolis; kaj levinte la okulojn al la ĉielo, li diris: Patro, la horo venis; glori Vian Filon, por ke la Filo Vin glori; **2** kiel Vi donis al li aŭtoritaton super ĉiukarno, por ke li donu eternan vivon al ĉiuj tiuj, kiujn Vi donis al ili. (aiōnijs g166) **3** Kaj jen estas la eterna vivo, ke ili konu Vin, la sole veran Dion, kaj tiun, kiun Vi sendis, Jesuon Kriston. (aiōnijs g166) **4** Mi gloris Vin sur la tero, plenuminte la faron, kiun Vi donis al mi por fari. **5** Kaj nun, ho Patro, glori min kun Vi, per la gloro, kiun mi havis kun Mallongan tempon, kaj vi ne rigardas min; kaj **6** Mi elmontris denove mallongan tempon, kaj vi min vidos? Vian nomon al la homoj, kiujn Vi donis al mi el la mondo; Viaj ili estis, kaj al mi Vi ilin donis; **7** Nun ili scias, sed via malĝojo fariĝos ĝojo. **8** akuŝas, havas malĝojon, ĉar ŝia horo venis; sed ĉar mi donis al ili la vortojn, kiujn Vi donis al kiam ŝi naskis la infaneton, ŝi jam ne memoras mi; kaj ili akceptis ilin, kaj scias vere, ke mi vi en mia nomo. **9** Gis nun vi petis nenion en venas al Vi. Patro Sankta, gardu en Via nomo mia nomo; petu, kaj vi ricevos, por ke via ĝojo tiujn, kiujn Vi donis al mi, por ke ili estu unu plena. **10** Kaj ĉio mia estas Via, kaj Via estas mia; **11** Mi jam ne estas en vi, se vi petos ion de la Patro, Li donos ĝin al mi; kaj ĉi tiuj estas en la mondo, kaj mi vi en mia nomo. **12** Dum mi estis kun ili, mi sed venas la horo, kiam mi jam ne parolos al konservis en Via nomo tiujn, kiujn Vi donis al vi alegorie, sed anoncos al vi malkaše pri la Patro. **13** Sed nun mi venas al Vi; kaj tion mi krom la filo de perdiĝo, por ke plenumiĝu la mi ne diras, ke mi petos de la Patro pro vi; **14** Mi donis al ili Vian de la Patro, kaj alvenis en la mondon; denove vorton; kaj la mondo malamis ilin, ĉar ili ne mi lasas la mondon, kaj iras al la Patro. **15** Mi petas, ne ke Vi forigu ilin el la mondo, nenian alegorion diras. **16** Ĉion scias, kaj ne bezonas, ke iu demandu vin; Ili ne estas en la mondo, kiel mi ne estas en la mondo pro tio ni kredas, ke vi elvenis de Dio. **17** Konsekru ilin en la vero; Via vorto respondis al ili: Ĉu vi nun kredas? **18** Jen venas estas vero. **19** Kiel Vi min sendis en la mondon, la horo, kaj tiel ankaŭ mi ilin sendis en la mondon. **20** Kaj sia loko, kaj vi lasos min sola; kaj tamen mi ne por ili mi konsekras min, por ke ili mem ankaŭ estas sola, ĉar la Patro estas kun mi. **21** Tion mi estu konsekritaj en la vero. **22** Kaj mi preĝas ne parolis al vi, por ke en mi vi havu pacon. **23** Nur por ili, sed ankaŭ por tiuj, kiuj kredos al mi la mondo vi havos suferadon; sed kuragu; mi pro ilia vorto; **24** por ke ili ĉiuj estu unu; kiel Vi, venkis la mondon. **25** Patro, estas en mi, kaj mi en Vi, tiel ili ankaŭ

estu en ni; por ke la mondo kredus, ke Vi min sekvis Jesuon, kaj ankaŭ alia disĉiplo. Ĉi tiu sendis. **22** Kaj la gloron, kiun Vi donis al mi, mi disĉiplo estis konata de la ĉefpastro, kaj eniris donis al ili; por ke ili estu unu tiel same, kiel kun Jesuo en la kortono de la ĉefpastro; **16** sed ni estas unu; **23** mi en ili, kaj Vi en mi, por ke Petro staris ekstere apud la pordo. Kaj la alia ili perfektiĝu en unu; por ke la mondo sciu, ke disĉiplo, kiu estis konata de la ĉefpastro, eliris Vi min sendis, kaj ke Vi ilin amis, kiel Vi min kaj parolis kun la pordistino, kaj eniris Petron. amis. **24** Patro, pri tiuj, kiujn Vi donis al mi, mi **17** La sklavino pordistino diris al Petro: Ĉu vi ne volas, ke ili ankaŭ estu kun mi tie, kie mi estas; estas ankaŭ el la disĉiploj de tiu homo? Li diris: por ke ili vidu mian gloron, kiun Vi donis al mi; Mi ne estas. **18** La sklavo kaj la oficistoj, farinte ĉar Vi amis min antaŭ la fondo de la mondo. **25** karban fajron (ĉar estis malvarme), staris kaj Ho Patro justa, la mondo Vin ne konis, tamen sin varmigis; Petro ankaŭ estis kun ili, starante mi Vin konis; kaj ĉi tiuj scias, ke Vi min sendis; kaj sin varmigante. **19** La ĉefpastro demandis **26** kaj al ili Vian nomon mi konigis kaj ankoraŭ Jesuon pri liaj disĉiploj kaj pri lia instruado. **20** konigos, por ke la amo, per kiu Vi amis min, Jesuo respondis al li: Mi parolis malkaše al la estu en ili, kaj mi en ili.

18 Parolinte tiujn vortojn, Jesuo foriris kun siaj disĉiploj trans la torrenton Kidron, kie estis ĝardeno, en kiun li eniris kune kun siaj disĉiploj. **2** Kaj Judas, lia perfidanto, konis la lokon; ĉar Jesuo ofte venis tien kun siaj disĉiploj. **3** Judas do, ricevinte la kohorton kaj oficistojn, senditajn de la ĉefpastroj kaj Fariseoj, venis tien kun lanternoj kaj torĝo kaj bataliloj. **4** Jesuo do, sciante ĉion, kio venos al li, paſis antaŭen, kaj diris al ili: Kiun vi serĉas? **5** Ili respondis al li: Jesuo Nazaretan. Jesuo respondis: Mi estas tiu. Kaj Judas, lia perfidanto, staris kun ili. **6** Kiam do li diris al ili: Mi estas tiu, ili malantaŭen ekpaſis kaj falis sur la teron. **7** Tiam denove li demandis ilin: Kiun vi serĉas? Ili diris: Jesuo Nazaretan. **8** Jesuo respondis: Mi ĵus diris al vi, ke mi estas tiu; se do vi min serĉas, lasu ĉi tiujn foriri; **9** por ke plenumiĝu la vorto, kiun li diris: El tiuj, kiujn Vi donis al mi, mi perdis nenium. **10** Simon Petro do, havante glavon, eltiris ĝin, kaj frapis sklavon de la ĉefpastro kaj detranĉis lian dekstran orelon. La nomo de la sklavo estis Malho. **11** Jesuo do diris al Petro: Metu la glavon en ĝian ingon; la kalikon, kiun la Patro donis al mi, ĉu mi ne trinkos? **12** La kohorto kaj la milestro kaj la oficistoj de la Judoj kaptis do Jesuon kaj ligis lin, **13** kaj kondukis lin unue al Anas; ĉar ĉi tiu estis bopatro de Kajafas, kiu estis ĉefpastro en tiu jaro. **14** Kajafas estis tiu, kiu donis konsilon al la Judoj, ke estos bone, ke unu homo mortu por la popolo. **15** Kaj Simon Petro

sendis. **16** La sklavino pordistino diris al Petro: Ĉu vi ne volas, ke ili ankaŭ estu kun mi tie, kie mi estas; estas ankaŭ el la disĉiploj de tiu homo? Li diris: por ke ili vidu mian gloron, kiun Vi donis al mi; Mi ne estas. **17** La sklavo kaj la oficistoj, farinte ĉar Vi amis min antaŭ la fondo de la mondo. **18** Karban fajron (ĉar estis malvarme), staris kaj Ho Patro justa, la mondo Vin ne konis, tamen sin varmigis; Petro ankaŭ estis kun ili, starante mi Vin konis; kaj ĉi tiuj scias, ke Vi min sendis; kaj sin varmigante. **19** La ĉefpastro demandis **20** kaj al ili Vian nomon mi konigis kaj ankoraŭ Jesuon pri liaj disĉiploj kaj pri lia instruado. **21** Kiam li parolis malkaše al la mondo; mi ĉiam instruis en la sinagogoj kaj en la templo, kie ĉiu Judoj kunvenas; kaj sekrete mi nenion parolis. **22** Kial vi min demandas? demandu tiujn, kiuj aŭdis, kion mi parolis al ili; ili ja scias, kion mi diris. **23** Kaj kiam li parolition, unu el la apude starantaj oficistoj per la manplato frapis Jesuon, dirante: Ĉu tiel vi respondas al la ĉefpastro? **24** Respondis Jesuo al li: Se mi malbone parolis, atestu pri la malbono; sed se bone, kial vi min frapas? **25** Anas sendis lin ligitan al la ĉefpastro Kajafas. **26** Simon Petro staris kaj sin varmigis. Oni do diris al li: Ĉu vi estas unu el liaj disĉiploj? Li neis, dirante: Mi ne estas. **27** Unu el la sklavoj de la ĉefpastro, estante parenco de tiu, kies orelon Petro detranĉis, diris: Ĉu mi ne vidis vin kun li en la ĝardeno? **28** Petro do denove neis; kaj tuj la koko ekkriis. **29** Kaj oni kondukis Jesuon de Kajafas en la palacon; estis frumatene; kaj ili ne eniris en la palacon, por ke ili ne malpuriĝu, sed povu mangi la Paskon. **30** Pilato do eliris al ili, kaj diris: Kian akuzon vi prezentas kontraŭ ĉi tiu viro? **31** Ili respondis kaj diris al li: Se li ne estus malbonfaranto, ni ne transdonus lin al vi. **32** Pilato do diris al ili: Vi mem prenulin, kaj juĝu lin laŭ via lego. La Judoj diris al li: Ne estas permesate al ni mortigi homon; **33** por ke plenumiĝu la vorto de Jesuo, kiun li parolis, montrante, per kia morto li mortos. **34** Pilato do reeniris en la palacon, kaj alvokis Jesuon, kaj diris al li: Ĉu vi estas la Reĝo de la Judoj? **35** Jesuo respondis: Ĉu vi tion diras de vi

mem, aŭ ĉu aliaj diris ĝin al vi pri mi? **35** Pilato ĉiu, kiu pretendas esti reĝo, parolas kontraŭ respondis: Ĉu mi estas Judo? Via propra nacio Cezaro. **13** Kiam do Pilato aŭdis tiun vorton, li kaj la ĉefpastroj transdonis vin al mi; kion vi elkondukis Jesuon, kaj sidiĝis sur tribunala seĝo faris? **36** Jesuo respondis: Mia regno ne estas en loko nomata La Pavimo, sed en la Hebreo el ĉi tiu mondo; se mia regno estus en ĉi tiu lingvo Gabata. **14** Estis la Preparado de la Pasko, mondo, miaj servantoj bataladus, por ke mi ĉirkaŭ la sesa horo. Kaj li diris al la Judoj: Jen via ne transdoniĝu al la Judoj; sed nun mia regno Reĝo! **15** Ili kriegis: Forigu, forigu, krucumu lin. ne estas en ĉi tie. **37** Pilato demandis lin: Ĉu vi Pilato diris al ili: Ĉu mi krucumu vian Reĝon? La do estas reĝo? Jesuo respondis: Vi diras, ke mi ĉefpastroj respondis: Ni ne havas reĝon krom estas reĝo. Por tio mi naskiĝis kaj venis en la Cezaro. **16** Tiam do li transdonis lin al ili, por mondon, ke mi atestu pri la vero. Ĉiu, kiu estas esti krucumita. **17** Kaj ili prenis Jesuon; kaj li el la vero, aŭskultas mian voĉon. **38** Pilato diris eliris, portante sian krucon, al la loko nomata al ili: Kio estas la vero? Kaj dirinte tion, li eliris Loko de Kranio, kiu estas en la Hebreo lingvo denove al la Judoj, kaj diris al ili: Mi trovas en li Golgota; **18** tie ili krucumis lin, kaj kun li du nenian kulpon. **39** Sed estas ĉe vi kutime, ke aliajn, ĉiuflanke po unu, kaj Jesuon meze. **19** Kaj mi liberigu al vi unu dum la Pasko: ĉu vi do Pilato ankaŭ skribis titolon, kaj surmetis ĝin sur volas, ke mi liberigu al vi la Reĝon de la Judoj? la krucon. Kaj estis skribite: JESUO NAZARETA, **40** Kaj ili kriis denove, dirante: Ne ĉi tiun, sed LA REĜO DE LA JUDOJ. **20** Tiun titolon multaj Barabason. Barabas estis rabisto.

19 Tiam do Pilato prenis Jesuon kaj lin skurĝigis. **2** Kaj la soldatoj plektis kronon el dornoj kaj metis ĝin sur lian kapon, kaj vestis lin per purpura mantelo; **3** kaj venis al li, kaj diris: Saluton, Reĝo de la Judoj! kaj ili frapis lin per la manplatoj. **4** Pilato do denove eliris, kaj diris al ili: Jen mi elkondukas lin al vi, por ke vi sciu, ke mi trovas en li nenian kulpon. **5** Jesuo do eliris, portante la dornan kronon kaj la purpuran mantelon. Pilato diris al ili: Jen la homo! **6** Kiam do la ĉefpastroj kaj oficistoj lin vidis, ili kriis: Krucumu, krucumu lin. Pilato diris al ili: Mem prenu lin kaj krucumu lin, ĉar mi trovas en li nenian kulpon. **7** La Judoj respondis al ili: Ni havas leĝon, kaj laŭ tiu leĝo li devas morti tial, ke li pretendis esti Filo de Dio. **8** Kiam do Pilato aŭdis tiun diron, li des pli timis; **9** kaj reenirinte en la palacon, li diris al Jesu: De kie vi estas? Sed Jesuo nenion respondis. **10** Tiam diris Pilato al ili: Ĉu vi ne parolas al mi? ĉu vi ne scias, ke mi havas povon krucumi vin, kaj povon liberigi vin? **11** Jesuo respondis: Vi havus nenian povon kontraŭ mi, se ĝi ne estus donita al vi de supre; tial tiu, kiu transdonis min al vi, havas la pli grandan pekon. **12** Ĉe tio Pilato penis liberigi lin; sed la Judoj kriis, dirante: Se vi liberigos tiun, vi ne estas amiko de Cezaro;

el la Judoj legis; ĉar la loko, kie Jesuo estis krucumita, estis proksime de la urbo; kaj ĝi estis skribita Hebreo kaj Latine kaj Greke. **21** Tiam la ĉefpastroj de la Judoj diris al Pilato: Ne skribu: La Reĝo de la Judoj; sed, ke li diris: Mi estas Reĝo de la Judoj. **22** Respondis Pilato: Kion mi skribis, tion mi skribis. **23** Kaj la soldatoj, kiam ili krucumis Jesuon, prenis liajn vestojn, kaj dividis ilin en kvar partojn, po unu parto por ĉiu soldato; kaj la tunikon; sed la tuniko estis senkudra, desupre teksita tra la tuto. **24** Ili do diris unu al alia: Ni ne disiĝu ĝin, sed lotu pri ĝi, kies ĝi estos; por ke plenumiĝu la Skribo, kiu diras: Ili dividis miajn vestojn inter si, Pri mia tuniko ili lotis. Tion la soldatoj faris. **25** Sed apud la kruco de Jesuo staris lia patrino, kaj la fratino de lia patrino, Maria, la edzino de Klopas, kaj Maria Magdalena. **26** Jesuo, rigardante sian patrinon, kaj la apudstarantan disĉiplon, kiun li amis, diris al sia patrino: Virino, jen via filo! **27** Tiam li diris al la disĉiplo: Jen via patrino! Kaj de post tiu horo la disĉiplo akceptis ŝin en sian domon. **28** Jesuo, sciante, ke ĉio jam finiĝis, por ke plenumiĝu la Skribo, diris: Mi soifas. **29** Kuŝis tie vazo plena de vinagro; oni do metis spongon, plenigitan per la vinagro, sur hisopon, kaj levis ĝin al lia bušo. **30** Kiam do Jesuo ricevis la vinagron, li diris: Estas finite; kaj, klininte sian

kapon, li ellasis for la spiriton. **31** La Judoj, ĉar kunvolvitaj en aparta loko. **8** Tiam eniris do la estis la Preparado, por ke la korpoj ne restadu alia disĉiplo, kiu unua alvenis al la tombo, kaj li sur la krucoj dum la sabato (ĉar la tago de tiu vidis kaj kredis. **9** Ĉar ili ankoraŭ ne komprenis sabato estis granda tago), petis Pilaton, ke oni la Skribon, ke li devas relevigi el la mortintoj, rompu iliajn krurojn, kaj forportu ilin. **32** Tiam **10** Kaj la disĉiploj iris returne hejmen. **11** Sed la soldatoj venis, kaj rompis la krurojn de la Maria staris ekstere apud la tombo, plorante; unua kaj de la alia krucumita kun li; **33** sed kiam kaj dum ŝi ploris, ŝi kliniĝis, kaj enrigardis en la ili venis al Jesuo, kaj vidis, ke li jam mortis, tombon; **12** kaj ŝi vidis du anĝelojn en blankaj ili ne rompis liajn krurojn; **34** tamen unu el la vestoj, sidantajn, unu ĉe la kaploko kaj unu soldatoj per lanco pikis lian flankon, kaj tuj ĉe la piedloko, kie la korpo de Jesuo antaŭe elvenis sango kaj akvo. **35** Kaj la vidinto atestis, kuŝis. **13** Kaj ili diris al ŝi: Virino, kial vi ploras? kaj vera estas lia atesto; kaj li scias, ke li diras Ŝi respondis: Ĉar oni forprenis mian Sinjoron, la veron, ke vi ankaŭ kredus. **36** Ĉar tio okazis, kaj mi ne scias, kien oni lin metis. **14** Dirinte por ke plenumiĝu la Skribo: Osto en li ne estos tion, ŝi sin turnis malantaŭen, kaj vidis Jesuon rompita. **37** Kaj ankoraŭ alia Skribo diras: Ili staranta, kaj ne sciis, ke ĝi estas Jesuo. **15** Jesuo rigardos tiun, kiun ili trapikis. **38** Post tio, Jozef diris al ŝi: Virino, kial vi ploras? kiun vi serĉas? el Arimateo, kiu estis disĉiplo de Jesuo, sed Ŝi, supozante, ke li estas la ĝardenisto, diris al sekrete pro timo antaŭ la Judoj, petis Pilaton, li: Sinjoro, se vi forportis lin, sciigu min, kien vi ke li povu forpreni la korpon de Jesuo; kaj Pilato metis lin, kaj mi lin forprenos. **16** Jesuo diris al permesis. Li do venis kaj forprenis lian korpon. Ŝi: Maria. Ŝi sin turnis, kaj diris al li Hebrelinge: **39** Venis ankaŭ Nikodemo (tiu, kiu unue venis Raboni; tio estas Majstro. **17** Jesuo diris al ŝi: Ne al Jesuo nokte), portanta miksaĵon de mirho tušu min; ĉar mi ankoraŭ ne supreniris al la kaj aloo, ĉirkaŭ cent funtoj. **40** Ili do prenis la Patro; sed iru al miaj fratoj, kaj diru al ili: Mi korpon de Jesuo, kaj ĉirkaŭvindis ĝin per tolajoj supreniras al mia Patro kaj via Patro, kaj al mia kun aromajoj, laŭ la kutimo de la Judoj por Dio kaj via Dio. **18** Maria Magdalena venis al entombigo. **41** Kaj estis ĝardeno en la loko, kie li la disĉiploj, sciigante: Mi vidis la Sinjoron; kaj estis krucumita, kaj en la ĝardeno nova tombo, ke li tion diris al ŝi. **19** Kiam do estis vespero en kiun ankoraŭ neniu estis metita. **42** Tien do, en tiu sama tago, la unua de la semajno, kaj pro la Preparado de la Judoj (ĉar la tombo estis proksima) ili enmetis Jesuon.

20 La unuan tagon de la semajno Maria

Magdalena venis frue, dum estis ankoraŭ mallume, al la tombo, kaj vidis la ŝtonon prenita for de la tombo. **2** Ŝi do kuris kaj venis al Simon Petro kaj al tiu alia disĉiplo, kiun Jesuo amis, kaj ŝi diris al ili: Oni forprenis el la tombo la Sinjoron, kaj ni ne scias, kien oni lin metis. **3** Eliris do Petro kaj la alia disĉiplo, kaj iris al la tombo. **4** Kaj ambaŭ ekkuris kune; kaj la alia disĉiplo kuris antaŭen pli rapide ol Petro, kaj unua alvenis al la tombo; **5** kaj kliniĝinte, li enrigardis, kaj vidis la tolajojn kušantajn; tamen li ne eniris. **6** Kaj poste venis Simon Petro, sekante lin, kaj eniris en la tombon; kaj li vidis la tolajojn kušantajn, **7** kaj la vištukon, kiu estis sur lia kapo, ne kušantan kun la tolajoj, sed

estis, pro timo antaŭ la Judoj, Jesuo venis kaj staris meze de ili, kaj diris al ili: Paco al vi. **20** Kaj dirinte tion, li montris al ili siajn manojn kaj sian flankon. La disĉiploj do ĝojis, vidante la Sinjoron. **21** Jesuo denove diris al ili: Paco al vi; kiel la Patro sendis min, tiel ankaŭ mi vin sendas. **22** Kaj dirinte tion, li elspiris sur ilin, kaj diris: Ricevu la Sanktan Spiriton: **23** kies pekojn vi pardonos, al tiuj ili estas pardonitaj; kies vi retenos, ili estas retenitaj. **24** Sed Tomaso, unu el la dek du, nomata Didimo, ne ĉeestis kun ili, kiam Jesuo venis. **25** La aliaj disĉiploj do diris al ili: Ni vidis la Sinjoron. Sed li diris al ili: Se mi ne vidos en liaj manoj la truon de la najloj, kaj se mi ne metos mian fingron en la lokon de la najloj, kaj ne metos mian manon en lian flankon, mi tute ne kredos. **26** Kaj post ok tagoj

la disĉiploj denove estis interne, kaj Tomaso sciante, ke ĝi estas la Sinjoro. **13** Jesuo venis kaj kun ili. Kaj Jesuo venis, kiam la pordoj estis prenis la panon kaj donis al ili, kaj tiel same la fermitaj, kaj staris en la mezo, kaj diris: Paco al fiŝon. **14** Tiu estas jam la tria fojo, kiam aperis vi. **27** Tiam li diris al Tomaso: Etendu ĉi tien Jesuo al siaj disĉiploj, post sia releviĝo el la vian fingron kaj vidu miajn manojn; kaj etendu mortintoj. **15** Post la matenmanĝo Jesuo diris al vian manon kaj enmetu ĝin en mian flankon; Simon Petro: Simon, filo de Jona, ĉu vi amas kaj ne estu nekredema, sed estu kredanta. **28** min pli, ol tiuj? Li diris al li: Jes, Sinjoro; vi Tomaso respondis al li kaj diris: Mia Sinjoro kaj scias, ke mi vin amas. Li diris al li: Paštū miajn mia Dio. **29** Jesuo diris al li: Ĉar vi vidis min, ŝafidojn. **16** Li diris al li ankoraŭ la duan fojon: vi kredas; feliĉaj estas tiuj, kiuj ne vidis, kaj Simon, filo de Jona, ĉu vi min amas? Li diris tamen kredas. **30** Jesuo faris antaŭ la disĉiploj al li: Jes, Sinjoro; vi scias, ke mi vin amas. Li multajn aliajn signojn, kiuj ne estas skribitaj en diris al li: Zorgu pri miaj ŝafoj. **17** Li diris al li la ĉi tiu libro; **31** sed ĉi tiuj estas skribitaj, por ke trian fojon: Simon, filo de Jona, ĉu vi min amas? vi kredu, ke Jesuo estas la Kristo, la Filo de Dio, Petro ĉagreniĝis, ke li diris al li la trian fojon: kaj ke kredante, vi havu vivon en lia nomo.

21 Post tio Jesuo denove sin montris al la disĉiploj apud la maro de Tiberias; kaj li montris sin jene. **2** Estis kune Simon Petro, kaj Tomaso, nomata Didimo, kaj Natanael el Kana Galilea, kaj la filoj de Zebedeo, kaj aliaj du el liaj disĉiploj. **3** Simon Petro diris al ili: Mi iras, por fiŝapti. Ili diris al li: Ni ankaŭ iras kun vi. Ili do eliris, kaj iris sur la ŝipon; kaj tiun nokton ili nenion kaptis. **4** Sed ĉe la tagiĝo Jesuo staris sur la marbordo; tamen la disĉiploj ne sciis, ke ĝi estas Jesuo. **5** Tiam Jesuo diris al ili: Infanoj, ĉu vi havas ian manĝaĵon? Ili respondis al li: Ne. **6** Kaj li diris al ili: Ĵetu la reton ĉe la dekstra flanko de la ŝipo, kaj vi trovos. Ili do ĝin eljetis; kaj pro la multeco de la fiŝoj ili ne plu povis ĝin treni. **7** Tiu disĉiplo, kiun Jesuo amis, diris al Petro: Ĝi estas la Sinjoro. Kiam do Simon Petro aŭdis, ke ĝi estas la Sinjoro, li alzonis al si sian kitelon (ĉar li estis nuda) kaj ĵetis sin en la maron. **8** Sed la aliaj disĉiploj venis en la ŝipeto (ĉar ili estis ne malproksime de la tero, sed nur ĉirkaŭ ducent ulnoj), trenante la reton plenan de fiŝoj. **9** Kaj kiam ili eliris sur la teron, ili vidis fajron karban aranĝitan tie, kaj fiŝon kušantan sur ĝi, kaj panon. **10** Jesuo diris al ili: Alportu el la fiŝoj, kiujn vi ĵus kaptis. **11** Simon Petro iris sur la ŝipon, kaj tiris la reton al la tero, plenan de grandaj fiŝoj, cent kvinded tri; kaj kvankam estis tiel multaj, tamen la reto ne disiriĝis. **12** Jesuo diris al ili: Venu, matenmanĝu. Kaj neniu el la disĉiploj kuraĝis lin demandi: Kiu vi estas?

Ĉu vi min amas? kaj respondis al li: Sinjoro, vi scias ĉion; vi scias, ke mi vin amas. Jesuo diris al li: Paštū miajn ŝafojn. **18** Vere, vere, mi diras al vi: Kiam vi estis juna, vi zonis vin, kaj iris, kien vi volis; sed kiam vi maljunigis, vi etendos viajn manojn, kaj alia vin zonas, kaj portos vin, kien vi ne volos. **19** Tion li diris, montrante per aludo, per kia morto li gloros Dion. Kaj dirinte tion, li diris al li: Sekvu min. **20** Petro, sin turninte, vidis malantaŭe la disĉiplon, kiun Jesuo amis (kiu ankaŭ klinis sin al lia brusto dum la vespermanĝo, kun la diro: Sinjoro, kiu estas la perfidanta vin?). **21** Petro do, vidinte lin, diris al Jesuo: Sinjoro, kaj kion pri ĉi tiu? **22** Jesuo diris al li: Se mi volas, ke li restu, ĝis mi venos, kio estas al vi? vi sekvu min. **23** Tial inter la fratoj disiris la famo, ke tiu disĉiplo ne mortos; tamen Jesuo ne diris al li, ke li ne mortos, sed: Se mi volas, ke li restu, ĝis mi venos, kio estas al vi? **24** Tiu estas la disĉiplo, kiu atestas pri tio kaj skribis tion: kaj ni scias, ke lia atesto estas vera. **25** Estas ankaŭ multaj aliaj faroj, kiujn Jesuo faris; kaj mi supozas, ke se ĉiu el ili estus skribita detale, la tutaj mondo ne havus lokon por la skribotaj libroj.

*Kaj mi vidis la sanktan urbon, novan Jerusalemon, malsuprenirantan el la ĉielo for de Dio,
pretigitan kiel fiančino, ornamita por sia edzo. Kaj mi aŭdis grandan voĉon el la trono,
dirant: Jen la tabernaklo de Dio estas kun la homoj, kaj Li loĝos kun ili,
kaj ili estos Liaj popoloj, kaj Dio mem estos kun ili kaj estos ilia Dio;
Apokalipso 21:2-3*

Apokalipso

19 Post tio mi aŭdis kvazaŭ grandan voĉon de granda homamaso en la ĉielo, dirantan: Haleluja! La savo kaj la gloro kaj la potenco apartenas al nia Dio; **2** ĉar veraj kaj justaj estas Liaj juĝoj; ĉar Li juĝis la grandan malĉastiston, kiu infektis la teron per sia malĉasteco, kaj Li venĝis la sangon de Siaj servistoj el ŝia mano. **3** Kaj duan fojon ili diris: Haleluja! Kaj ŝia fumo leviĝas por ĉiam kaj eterne. (*aiōn g165*) **4** Kaj la dudek kvar presbiteroj kaj la kvar kreitajoj falis kaj adorkliniĝis al Dio, la sidanta sur la trono, dirante: Amen, Haleluja! **5** Kaj el la trono eliris voĉo, dirante: Laŭdu nian Dion, ĉiuj Liaj servistoj, vi, kiuj timas Lin, la malgrandaj kaj la grandaj. **6** Kaj mi aŭdis kvazaŭ voĉon de granda homamaso kaj kvazaŭ voĉon de multaj akvoj kaj kvazaŭ voĉon de fortaj tondroj, dirantaj: Haleluja! ĉar la Sinjoro, nia Dio, la Plejpotencia, regas. **7** Ni ĝoju kaj triumfu, kaj donu al Li la gloron; ĉar venis la edziĝo de la Ŝafido, kaj lia edzino sin pretigis. **8** Kaj estis donite al ŝi, ke ŝi sin vestu per bisino luma kaj pura; ĉar la bisino estas la justaĵoj de la sanktuloj. **9** Kaj li diris al mi: Skribu: Feliĉaj estas la invititaj al la edziĝa festeno de la Ŝafido. Kaj li diris al mi: Tio estas la veraj vortoj de Dio. **10** Kaj mi falis antaŭ liaj piedoj, por adorkliniĝi al li. Kaj li diris al mi: Gardu vin, ke vi tion ne faru; mi estas kunservisto kun vi kaj kun viaj fratoj, kiuj konservas la ateston de Jesuo; adorkliniĝu al Dio; ĉar la atesto de Jesuo estas la spirito de profetado. **11** Kaj mi vidis la ĉielon malfermitan; kaj jen blanka ĉevalo, kaj la sidanta sur ĝi, nomata Fidela kaj Vera; en justeco li juĝas kaj militas. **12** Kaj liaj okuloj estas fajra flamo, kaj sur lia kapo estas multaj diademoj; kaj li havas nomon skribitan, kiun konas neniu krom li mem. **13** Kaj li estas vestita per vesto, trempita en sangon; kaj lia nomo estas: La Vorto de Dio. **14** Kaj la armeo en la ĉielo sekvis lin sur blankaj ĉevaloj, vestite per bisino blanka kaj pura. **15** Kaj el lia bušo eliras akra glavo, por ke li per ĝi frapu la naciojn; kaj li regos ilin per fera sceptro; kaj li tretas la vimpremilon de la furiozeco de la kolero de Dio, la Plejpotencia. **16** Kaj li havas sur la vesto kaj sur la femuro nomon skribitan: **REĜO DE REĜOJ KAJ SINJORO DE SINJOROJ.** **17** Kaj mi vidis unu anĝelon, starantan en la suno; kaj li ekkriis per granda voĉo, dirante al ĉiuj birdoj, kiuj flugas en meza ĉielo: Venu, kolektigu al la granda festeno de Dio; **18** por ke vi manĝu karnon de reĝoj kaj karnon de milestroj kaj karnon de fortuloj kaj karnon de ĉevaloj kaj de iliaj rajdantoj, kaj karnon de ĉiuj homoj, liberaj kaj sklavaj, grandaj kaj malgrandaj. **19** Kaj mi vidis la beston, kaj la reĝojn de la tero kaj iliajn armeojn, kunigitajn, por fari militon kontraŭ la sidanta sur la ĉevalo kaj kontraŭ lia armeo. **20** Kaj la besto estis kaptita, kaj kun ĝi la falsa profeto, kiu faris antaŭ ĝi la signojn, per kiuj li trompis tiujn, kiuj ricevis la markon de la besto kaj adorkliniĝis al ĝia bildo; ili ambaŭ estis setitaj vivaj en la lagon fajran, brulantaj per sulfuro; (*Limmē Pyr g3041 g4442*) **21** kaj la ceteraj estis mortigitaj per la glavo de la sidanta sur la ĉevalo, la glavo, kiu eliris el lia bušo; kaj ĉiuj birdoj satigis per ilia karno.

20 Kaj mi vidis anĝelon malsuprenirantan el la ĉielo, havantan la ŝlosilon de la abismo kaj grandan katenon en sia mano. (*Abyssos g12*) **2** Kaj li ekkaptis la drakon, la antikvan serpenton, kiun estas la Diablo kaj Satano, kaj enkatenis lin por mil jaroj, **3** kaj ĵetis lin en la abismojn kaj fermis ĝin kaj sigelis ĝin super li, por ke li ne plu trompu la naciojn, ĝis finiĝos la mil jaroj; post tio li devos esti malligita por kelka tempo. (*Abyssos g12*) **4** Kaj mi vidis tronojn, kaj oni sidis sur ili, kaj juĝo estis donita al ili; kaj mi vidis la animojn de la senkapigitaj pro la atesto de Jesuo kaj pro la vorto de Dio, kaj tiujn, kiuj ne adorkliniĝis al la besto, nek al ĝia bildo, kaj ne ricevis la markon sur sia frunto kaj sur sia mano; kaj ili vivis, kaj ili reĝis kun Kristo mil jarojn. **5** La ceteraj mortintoj ne vivis, ĝis finiĝos la mil jaroj. Tio estas la unua releviĝo. **6** Feliĉa kaj sankta estas la partoprenanto en la unua releviĝo; super tiuj la dua morto havas nenian aŭtoritaton; sed ili estos pastroj de Dio kaj de Kristo, kaj reĝos kun li mil jarojn. **7** Kaj kiam

finiĝos la mil jaroj, Satano estos ellasita el sia la Alfa kaj la Omega, la komenco kaj la fino. malliberejo, **8** kaj eliros, por trompi la naciojn Mi donos donace al la soifanto el la fonto de en la kvar anguloj de la tero, Gog kaj Magog, la akvo de vivo. **7** La venkanto heredos ĉion; por kolekti ilin por la milito; ilia nombro estas kaj Mi estos por li Dio, kaj li estos por Mi kiel la sablo de la maro. **9** Kaj ili supreniris filo. **8** Sed por la timemaj kaj nekredemaj kaj laŭlarĝe de la tero kaj ĉirkaŭis la tendaron de la sanktuloj kaj la amatan urbon; kaj fajro malsupreniris el la ĉielo, kaj ekstermis ilin. **10** Kaj la diablo, kiu trampis ilin, estis ĵetita en la lagon fajran kaj sulfuran, kie troviĝas la besto kaj la falsa profeto; kaj ili estos turmentataj tage kaj nokte por ĉiam kaj eterne. (*aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442*) **11** Kaj mi vidis grandan blankan montros al vi la fianĉinon, la edzinon de la tronon, kaj la Sidanton sur ĝi, antaŭ kies vizaĝo Ŝafido. **10** Kaj li forportis min en la Spirito sur forflugis la tero kaj la ĉielo; kaj ne troviĝis loko monto, grandan kaj altan, kaj li montris al mi por ili. **12** Kaj mi vidis la mortintojn, grandajn la sanktan urbon Jerusalem, malsuprenirantan kaj malgrandajn, starantajn antaŭ la trono; kaj el la ĉielo for de Dio, **11** havantan la gloron de libroj estis malfermitaj; kaj estis malfermita alia libro, kiu estas la libro de vivo; kaj la mortintoj estis jugataj el la skribitaĵoj en la libro, laŭ kaj alta, kun dek du pordegoj, kaj apud la siaj faroj. **13** Kaj la maro liveris la mortintojn, kiu estas la nomoj de la dek du triboj de la Izraelidoj; **13** oriente estis tri pordegoj, kaj norde tri pordegoj, kaj sude tri pordegoj, kaj okcidente tri pordegoj. **14** Kaj la muro de la urbo havis dek du fundamentojn, kaj sur ili dek du nomojn de la dek du apostoloj de la Ŝafido. **15** Kaj mia kunparolanto havis mezurilon, oran vergon, por mezuri la urbon kaj ĝiajn pordegojn kaj ĝian muron. **16** Kaj la urbo staras kvadrate, kaj ĝia longo estas tiom, kiom la larĝo; kaj li mezuris la urbon per la vergo, dek du mil stadiojn; ĝia longo kaj ĝia larĝo kaj ĝia alto estas egalaj. **17** Kaj li mezuris ĝian muron, cent kvardek kvar ulnojn, laŭ mezuro de homo, tio estas, de anĝelo. **18** Kaj la strukturo de ĝia muro estis jaspiso; kaj la urbo estis pura oro, simila al pura vitro. **19** La fundamentoj de la muro de la urbo estis ornamitaj per altvaloraj ŝtonoj ĉiuspecaj. La unua fundamento estis jaspiso; la dua, safiro; la tria, kalcedonio; la kvara, smeraldlo; **20** la kvina, sardonikso; la sesa, sardio; la sepa, krizolito; la oka, berilo; la naŭa, topazo; la deka, krizopraso; la dek-unua, jacinto; la dek-dua, ametisto. **21** Kaj la dek du pordegoj estis dek du perloj, ĉiu el la pordegoj estis el

21 Kaj mi vidis novan ĉielon kaj novan teron; ĉar la unua ĉielo kaj la unua tero forpasis; kaj la maro jam ne ekzistis. **2** Kaj mi vidis la sanktan urbon, novan Jerusalemon, malsuprenirantan el la ĉielo for de Dio, pretigitan kiel fianĉino, ornamita por sia edzo. **3** Kaj mi aŭdis grandan voĉon el la trono, dirantan: Jen la tabernaklo de Dio estas kun la homoj, kaj Li logos kun ili, kaj ili estos Liaj popoloj, kaj Dio mem estos kun ili kaj estos ilia Dio; **4** kaj Li forvišos ĉiun larmon el iliaj okuloj; kaj la morto jam ne ekzistas; ne plu ekzistas funebro, nek plorado, nek doloro; la unuaj aferoj forpasis. **5** Kaj diris la Sidanto sur la trono: Vidu, Mi faras ĉion nova. Kaj Li diris: Skribu, ĉar tiuj vortoj estas fidelaj kaj veraj. **6** Kaj Li diris al mi: Ĉio fariĝis. Mi estas

unu perlo; kaj la strato de la urbo estis pura ankoraŭ sanktiĝu. **12** Jen mi rapide venos; kaj oro, kvazaŭ travidebla vitro. **22** Kaj templon en mia rekompenco estas kun mi, por repagi al ĉiu ĝi mi ne vidis; ĉar Dio, la Sinjoro, la Plejpotenza, laŭ lia faro. **13** Mi estas la Alfa kaj la Omega, kaj la Ŝafido estas ĝia templo. **23** Kaj la urbo ne la unua kaj la lasta, la komenco kaj la fino. **14** bezonas la sunon, nek la lunon, por brili al ĝi; Feliĉaj estas tiuj, kiuj lavas siajn robojn, por ĉar la gloro de Dio lumis al ĝi, kaj ĝia lampo ke ili havu rajton sur la arbo de vivo, kaj ke ili estas la Ŝafido. **24** Kaj la nacioj promenos per eniru tra la pordegoj en la urbon. **15** Ekstere ĝia lumo; kaj la reĝoj de la tero alportas en ĝin estas la hundoj kaj la sorĉistoj kaj la malĉastuloj sian gloron. **25** Kaj ĝiaj pordegoj tute ne estos kaj la mortigistoj kaj la idolanoj, kaj ĉiu, kiu fermitaj tage (ĉar nokto ne ekzistas tie); **26** kaj amas kaj faras mensogon. **16** Mi, Jesuo, sendis ili alportos en ĝin la gloron kaj la honoron de la mian anĝelon, por atesti al vi ĉi tion por la nacioj; **27** kaj tute ne eniros en ĝin io malpura, eklezioj. Mi estas la markoto kaj ido de David, nek faranto de abomenindaĵo kaj mensogo; sed la hela, la matena stelo. **17** Kaj la Spirito kaj nur la skribitaj en la libro de vivo de la Ŝafido. la fianĉino diras: Venu. Kaj la aŭdanto diru:

22 Kaj li montris al mi riveron de akvo de vivo, helan kiel kristalo, elirantan el la trono de Dio kaj de la Ŝafido, **2** meze de ĝia strato. Kaj ĉe ĉiu flanko de la rivero estas arbo de vivo, portanta dek du fruktojn, liveranta sian frukton ĉiumonate; kaj la folioj de la arbo estas por la resanigo de la nacioj. **3** Kaj ne plu ekzistas malbeno; kaj en ĝi estos la trono de Dio kaj de la Ŝafido; kaj Liaj servistoj Lin adoros; **4** kaj ili vidos Lian vizaĝon; kaj Lia nomo estos sur ilia frunto. **5** Kaj nokto ne plu ekzistas; kaj ili ne bezonas lumon de lampo, nek lumon de suno; ĉar Dio, la Sinjoro, lumos al ili; kaj ili reĝos por ĉiam kaj eterne. (*aiōn g165*) **6** Kaj li diris al mi: Tiuj vortoj estas fidelaj kaj veraj; kaj la Sinjoro, la Dio de la spiritoj de la profetoj, sendis Sian anĝelon, por montri al Siaj servistoj tion, kio devas okazi baldaŭ. **7** Kaj jen mi rapide venos. Feliĉa estas tiu, kiu observas la vortojn de la profetaĵo de ĉi tiu libro. **8** Kaj mi, Johano, estis la aŭdanto kaj la vidanto de ĉi tio. Kaj kiam mi aŭdis kaj vidis, mi falis, por adorkliniĝi antaŭ la piedoj de la anĝelo, kiu montris tion al mi. **9** Kaj li diris al mi: Gardu vin, ke vi tion ne faru; mi estas kunservisto kun vi kaj kun viaj fratoj, la profetoj, kaj kun la observantoj de la vortoj de ĉi tiu libro; adorkliniĝu al Dio. **10** Kaj li diris al mi: Ne sigelu la vortojn de la profetaĵo de ĉi tiu libro; ĉar la tempo estas proksima. **11** La maljustulo ankoraŭ estu maljusta; kaj la malpurulo ankoraŭ estu malpura; kaj la justulo ankoraŭ faru juston; kaj la sanktulo

Venu. Kaj la soifanto venu; kiu volas, tiu prenu donace la akvon de vivo. **18** Mi atestas al ĉiu, kiu aŭdas la vortojn de la profetaĵo de ĉi tiu libro: Se iu aldonos al ili, Dio aldonos al li la plagojn, skribitajn en ĉi tiu libro; **19** kaj se iu forprenos el la vortoj de la libro de ĉi tiu profetaĵo, skribitaj en ĉi tiu libro, Dio forprenos lian lotaĵon el la arbo de vivo kaj el la sankta urbo. **20** La atestanto de tio diras: Vere, mi rapide venos. Amen; venu, Sinjoro Jesuo. **21** La graco de la Sinjoro Jesuo estu kun ĉiuj sanktuloj. Amen.

66 Versoj

Esperanto at AionianBible.org

The Bible is a library of 66 books in the Protestant Canon written by 40 different men over a span of 1,500 years from 1435 BC to 65 AD with one consistent message. From the first page through the last, Jesus. Genesis promised our deliverer is coming, Jesus. Moses said our better prophet is coming, Jesus. Isaiah prophesied our Messiah will be a suffering servant, Jesus. John announced our Anointed One is here, Jesus. Jesus himself testified he is our Lord God, Yahweh. The gospels agree our conqueror of death has risen, Jesus. The Apostles witnessed our victor ascend to his throne in Heaven, Jesus. And Revelation promises Jesus' return for our final judgment. Are you ready? Read the Bible cover to cover at AionianBible.org and answer these questions. How did I get here? Why am I here? How do I determine right or wrong? How can I escape condemnation? What is my destiny? Begin with the primer verses below.

Genezo 9:8 Kaj Dio diris al Noa kaj al liaj filoj kune kun li jene: 9:9 Jen Mi starigas Mian interligon kun vi kaj kun via idaro post vi; 9:10 kaj kun ĉiu viva ekzistado, kiu estas kun vi, el birdoj, el brutoj, kaj el ĉiuj bestoj de la tero kun vi, el ĉiuj, kiuj eliris el la arkeo, kun ĉiuj bestoj de la tero. 9:11 Kaj Mi starigas Mian interligon kun vi, ke ne ekstermiĝos plu ĉiu karno per akvo de dilubo, kaj ne estos plu dilubo, por pereigi la teron. 9:12 Kaj Dio diris: Ĉi tio estas la signo de la interligo, kiun Mi metas inter Mi kaj inter vi kaj inter ĉiu viva ekzistado, kiu estas kun vi, por eternaj generacioj: 9:13 Mian arkon Mi metas en la nubon, kaj ĝi estu signo de la interligo inter Mi kaj la tero.

Eliro 14:13 Tiam Moseo diris al la popolo: Ne timu; staru, kaj vidu la savon de la Eternulo, kiun Li faros al vi hodiaŭ; ĉar la Egiptojn, kiujn vi vidas hodiaŭ, vi eterne neniam plu vidos. 14:14 La Eternulo militos por vi, kaj vi silentu.

Levidoj 20:26 Kaj estu antaŭ Mi sanktaj, ĉar sankta estas Mi, la Eternulo, kaj Mi apartigis vin el inter la popoloj, por ke vi estu Miaj.

Nombroj 6:24 La Eternulo vin benu kaj vin gardu; 6:25 La Eternulo lumu al vi per Sia vizaĝo kaj favorkoru vin; 6:26 La Eternulo turnu Sian vizaĝon al vi kaj donu al vi pacon.

Readmono 18:18 Profeton Mi starigos por ili el la mezo de iliaj fratoj, similan al vi; kaj Mi metos Mian vortojn en lian bušon, kaj li parolos al ili ĉion, kion Mi ordonas al li. 18:19 Kaj se iu homo ne aŭskultos Mian vortojn, kiujn li parolos en Mia nomo, tiun Mi punos.

Josuo 1:7 Nur estu fortaj kaj tre kuraĝaj, penante agi laŭ la tutaj instruoj, kiun donis al vi Mia servanto Moseo; ne dekliniĝu de ĝi dekstren nek maldekstren, por ke vi sukcesu ĉie, kien vi iros. 1:8 Ĉi tiu libro de la instruo ne forigas de via bušo, sed meditu pri ĝi tage kaj nokte, por ke vi zorge plenumu ĉion, kio estas skribita en ĝi; ĉar tiam vi havos feliĉon sur viaj vojoj, kaj tiam vi havos sukceson. 1:9 Jen Mi ordonas al vi: estu fortaj kaj kuraĝaj; ne havu teruron kaj ne timu; ĉar kun vi estas la Eternulo, via Dio, ĉie, kien vi iros.

Juĝistoj 2:7 Kaj la popolo servis al la Eternulo dum la tutaj vivo de Josuo, kaj dum la tutaj vivo de la plejaĝuloj, kiuj vivis longe post Josuo, kaj kiuj vidis ĉiujn grandajn farojn de la Eternulo, kiujn Li faris al Izrael.

Rut 1:16 Sed Rut diris: Ne petegu min, ke mi vin forlasu, aŭ ke mi returnu min kaj ĉesu sekvi vin; ĉar kien vi iros, mi ankaŭ iros, kaj kie vi noktas, mi ankaŭ noktas; via popolo ankaŭ estos mia

popolo, kaj via Dio estos mia Dio. **1:17** Sur la loko, kie vi mortos, mi ankaŭ mortos, kaj tie oni min enterigas. La Eternulo faru al mi tion kaj pli, se io krom la morto disigos min de vi.

1 Samuel 16:7 Sed la Eternulo diris al Samuel: Ne rigardu lian aspekton kaj lian altan kreskon, ĉar Mi malšatas lin; ne estas tiel, kiel vidas homo: ĉar homo vidas tion, kio estas antaŭ la okuloj, sed la Eternulo rigardas en la koron.

2 Samuel 7:22 Pro tio Vi estas granda, ho Dio Eternulo; ĉar ne ekzistas simila al Vi, kaj ne ekzistas Dio krom Vi, laŭ ĉio, kion ni aŭdis per niaj oreloj.

1 Reĝoj 2:3 Kaj observu la ordonojn de la Eternulo, via Dio, irante laŭ Liaj vojoj, plenumante Liajn leĝojn, ordonojn, decidojn, kaj regulojn, kiel estas skribite en la instruo de Moseo, por ke vi estu saĝa en ĉio, kion vi faros, kaj kien ajan vi vin turnos;

2 Reĝoj 22:19 Ĉar via koro moliĝis kaj vi humiliĝis antaŭ la Eternulo, kiam vi aŭdis, kion Mi diris pri ĉi tiu loko kaj pri ĝiaj loĝantoj, ke ili fariĝos ruinaĵo kaj malbenajo, kaj vi disiris viajn vestojn kaj ploris antaŭ Mi, tial Mi ankaŭ aŭskultis vin, diras la Eternulo.

1 Kroniko 29:17 Mi scias, ho mia Dio, ke Vi esploras la koron kaj ke sincereco plaĉas al Vi; e la sincera koro mi oferis ĉion ĉi tion; kaj nun mi vidas kun ĝojo Vian popolon, kiu troviĝas ĉi tie, ke ĝi oferas al Vi.

2 Kroniko 7:14 sed Mia popolo, kiu portas Mian nomon, humiliĝos kaj preĝos kaj serĉos Mian vizaĝon kaj returnos sin de siaj malbonaj vojoj: tiam Mi aŭskultos el la ĉielo, kaj pardonos ilian pekon kaj resanigos ilian landon.

Ezra 7:10 Ĉar Ezra pretigis sian koron, por studi la instruon de la Eternulo kaj plenumi ĝin, kaj por instrui en Izrael leĝojn kaj ordonojn.

Nehemja 6:3 Sed mi sendis al ili senditojn, por diri: Mi faras grandan laboron, kaj mi ne povasiri; kial ĉesiĝu la laborado, kiam mi ĝin forlasos kaj iros al vi?

Ester 4:14 Se vi silentos en ĉi tiu tempo, tiam liberigo kaj savo venos al la Judoj de alia loko; sed vi kaj la domo de via patro pereos. Kaj kiu scias, ĉu ne por tia tempo vi atingis reĝinecon?

Ijob 19:25 Sed mi scias, ke mia Liberigonto vivas, Kaj fine Li levigos super la polvo.

Psalmaro 23:1 Psalmo de David. La Eternulo estas mia paštisto; mi mankon ne havos. **23:2** Sur verdaj herbejoj Li ripozigas min, Apud trankvilaj akvoj Li kondukas min. **23:3** Li kvietigas mian animon; Li kondukas min laŭ vojo de la vero, pro Sia nomo. **23:4** Eĉ kiam mi iros tra valo de densa mallumo, Mi ne timos malbonon, ĉar Vi estas kun mi; Via bastono kaj apogigilo trankviligos min. **23:5** Vi kovras por mi tablon antaŭ miaj malamikoj; Vi ŝmiris per oleo mian kapon, mia pokalo estas plenigita. **23:6** Nur bono kaj favoro sekvos min en la daŭro de mia tuta vivo; Kaj mi restos en la domo de la Eternulo eterne.

Sentencoj 3:5 Fidu la Eternulon per via tuta koro, Kaj ne fidu vian prudenton. **3:6** Konsci Lin en ĉiuj viaj vojoj, Kaj Li ĝustigos vian iradon.

Predikanto 3:10 Mi vidis la penemecon, kiun Dio donis al la homidoj, por ke ili turmentigu per ĝi. **3:11** Ĉion Li kreis bela ĝiatempe; kaj scion pri la mondo Li enmetis en ilian koron, sed tiel, ke homo ne povas kompreni la farojn, kiujn faris Dio de la komenco ĝis la fino.

Alt Kanto 2:4 Li enkonduku min en vindomon, Kaj lia standardo super mi estu la amo.

Jesaja 9:6 Ĉar infano naskiĝis al ni, filo estas donita al ni, kaj la regado estos sur lia ŝultro, kaj lia nomo estos: Mirinda, Konsilisto, Potenculo, Patro de Eterneco, Princo de Paco; 9:7 por pligrandigi la regadon kaj por paco senfina sur la trono de David kaj en lia regno, por fortikigi ĝin kaj fortigi ĝin per justeco kaj vero de nun ĝis eterne. La fervoro de la Eternulo Cebao tio faros.

Jeremia 1:4 Aperis al mi la vorto de la Eternulo, dirante: 1:5 Antaŭ ol Mi formis vin en la utero, Mi vin konis, kaj antaŭ ol vi eliris el la ventro, Mi vin sanktigis, Mi faris vin profeto por la popoloj. 1:6 Mi diris: Ho ve, Sinjoro, ho Eternulo! mi ne povoscias paroli, ĉar mi estas juna. 1:7 Sed la Eternulo diris al mi: Ne diru, ke vi estas juna; sed ĉien, kien Mi sendos vin, iru, kaj ĉion, kion Mi ordonas al vi, parolu. 1:8 Ne timu ilin; ĉar Mi estas kun vi, por savi vin, diras la Eternulo. 1:9 Kaj la Eternulo etendis Sian manon kaj ektuſis mian buſon, kaj la Eternulo diris al mi: Jen Mi enmetis Miajn vortojn en vian buſon. 1:10 Vidu, Mi starigas vin hodiau super la popoloj kaj super la regnoj, por elſiri, rompi, pereigi, kaj detrui, por konstrui kaj planti.

Plorkanto 3:21 Sed tion mi respondas al mia koro, kaj tial mi esperas: 3:22 Ĝi estas favorkoreco de la Eternulo, ke ni ne tute pereis; ĉar Lia kompatemeco ne finiĝis, 3:23 Sed ĉiumatene ĝi renoviĝas; granda estas Via fideleco.

Jehezkel 36:26 Kaj Mi donos al vi koron novan, kaj spiriton novan Mi metos en vin; Mi eligos el via korpo la ŝtonan koron, kaj Mi donos al vi koron karnan. 36:27 Kaj Mian spiriton Mi metos en vin, kaj Mi faros, ke vi agados laŭ Miah leĝoj, kaj Miah ordonojn vi observados kaj plenumados.

Daniel 3:16 Ŝadrâh, Mešâh, kaj Abed-Nego respondis kaj diris al la reĝo: Ho Nebukadnecar, ne estas al ni malfacile respondi al vi pri tio. 3:17 Ni havas Dion, al kiu ni servas; Li povas savi nin el la ardanta forno kaj ankaŭ savi nin el via mano, ho reĝo. 3:18 Kaj se Li eĉ tion ne faros, vi tamen sciu, ho reĝo, ke al viaj dioj ni ne servos, kaj al la ora statuo, kiun vi starigis, ni ne adorkliniĝos.

Hoſea 6:6 Ĉar Mi deziras bonfaradon, sed ne oferon, kaj konadon de Dio Mi preferas ol bruloferojn.

Joel 2:28 Post tio Mi elverſos Mian spiriton sur ĉiun karnon; viaj filoj kaj viaj filinoj profetas, viaj maljunuloj havos songojn, viaj junuloj havos viziojn. 2:29 Eĉ sur la sklavojn kaj sur la sklavinojn Mi en tiu tempo elverſos Mian spiriton. 2:30 Kaj Mi donos miraklajn signojn en la ĉielo kaj sur la tero: sangon, fajron, kaj kolonojn da fumo. 2:31 La suno fariĝos malluma, kaj la luno fariĝos sanga, antaŭ ol venos la granda kaj timinda tago de la Eternulo. 2:32 Kaj ĉiu, kiu vokos la nomon de la Eternulo, saviĝos; ĉar sur la monto Cion kaj en Jerusalem estos savo, kiel diris la Eternulo, ankaŭ por la restintoj, kiujn la Eternulo alvokos.

Amos 5:24 Sed justeco fluu kiel akvo, kaj vero kiel potenca torrento.

Obadja 1:15 Ĉar proksima estas la tago de la Eternulo kontraŭ ĉiuj nacioj. Kiel vi agis, tiel oni agos kun vi; kion vi meritas, tio venos sur vian kapon.

Jona 2:6 Mi falis malsupren ĝis la fundamento de la montoj; La tero baris min por ĉiam per siaj rigliloj; Sed Vi, ho Eternulo, mia Dio, elirigis mian vivon el la pereo. 2:7 Kiam mia animo senfortiĝis en mi, mi rememoris la Eternulon; Kaj mia preĝo alvenis al Vi en Vian sanktan templon. 2:8 Tiu, kiuj servas al vantajoj, Senigas sin je favorkoreco. 2:9 Sed mi kun danka voĉo alportos al Vi oferon; Kion mi promesis, tion mi plenumos; Savo estas ĉe la Eternulo.

Miha 6:8 Estas dirite al vi, ho homo, kio estas bona kaj kion la Eternulo postulas de vi: nur agi juste, ami bonfarojn, kaj esti modesta antaŭ via Dio.

Nâhum 1:2 La Eternulo estas Dio severa kaj venĝanta; la Eternulo estas venĝanto kaj koleranto; la Eternulo venĝas al Siaj malamikoj kaj ne forgesas pri Siaj kontraŭuloj. 1:3 La Eternulo estas longepaciencia, kaj potenza per Sia forto, kaj neniu estas senkulpa antaŭ Li; la vojo de la Eternulo estas en fulmotondro kaj ventego, kaj nubo estas la polvo sub Liaj piedoj.

Îhabakuk 3:17 Kiam la figarbo ne floros, La vinberbranĉoj ne donos fruktojn, La olivarbo rifuzos sian laboron, La plugokampo ne donos mangâĝon, La ŝafoj estos forkaptitaj el la ŝafejo, Kaj en la staloj ne troviĝos bovoj: 3:18 Eĉ tiam mi ĝojos pri la Eternulo, Mi estos gaja pri la Dio de mia savo. 3:19 La Eternulo, la Sinjoro, estas mia forto; Li faras miajn piedojn kiel ĉe cervo, Kaj venigas min sur miajn altaĵojn. Al Li, la Venkanto, iru miaj kantoj.

Cefanja 3:17 La Eternulo, via Dio, estas meze de vi, forta Savanto; Li ĝojos pri vi gaje, Li pardonos al vi pro Sia amo, Li ĝoje triumfos pri vi.

Îhagaj 1:4 Ĉu por vi mem estas nun la ĝusta tempo, por sidi en viaj tabulitaj domoj, dum tiu domo estas ruinoj? 1:5 Nun tiele diras la Eternulo Cebao: Pripensu bone vian staton: 1:6 vi semas multe, sed enportas malmulte; vi manĝas, sed ne ĝissate; vi trinkas, sed ne ĝisebrie; vi vestas vin, sed ne estas al vi varme; kiu laborenspezas monon, tiu laborenspezas por truhava saketo. 1:7 Tiele diras la Eternulo Cebao: Pripensu bone vian staton.

Zeharja 12:10 Sed sur la domon de David kaj sur la loĝantojn de Jerusalem Mi verŝos spiriton de amo kaj de preĝoj; kaj ili rigardos tiun, kiun ili trapikis, kaj ili ploros pri li, kiel oni ploras pri sofilo, kaj ili malĝojos pri li, kiel oni malĝojas pri unuenaskito.

Malaĥi 4:2 Sed por vi, kiuj respektas Mian nomon, leviĝos suno de justeco, kaj sanigo estos en ĝiaj radioj, kaj vi eliros kaj saltados, kiel bone nutritaj bovidoj. 4:3 Kaj vi piedpremos la malpiulojn, ĉar ili estos polvo sub la plandoj de viaj piedoj en tiu tago, kiun Mi aranĝos, diras la Eternulo Cebao.

Mateo 28:18 Kaj Jesuo venis al ili, kaj diris al ili: Estas donita al mi ĉia aŭtoritato en la ĉielo kaj sur la tero. 28:19 Iru do kaj disĉipligu ĉiujn naciojn, baptante ilin en la nomon de la Patro kaj de la Filo kaj de la Sankta Spirito; 28:20 instruante ilin observi ĉion, kion mi ordonis al vi. Kaj jen mi estas kun vi ĉiujn tagojn, ĝis la maturiĝo de la mondaĝo. (aiōn g165)

Marko 1:14 Kaj post kiam Johano estis arrestita, Jesuo iris en Galileon, predikante la evangelion de Dio, 1:15 kaj dirante: La tempo jam plenumiĝis, kaj la regno de Dio alproksimiĝis; pentu, kaj kredu al la evangelio. 1:16 Kaj irante apud la Galilea Maro, li vidis Simonon, kaj Andreon, fraton de Simon, ĵetantajn retlon en la maron; ĉar ili estis fiŝkaptistoj. 1:17 Kaj Jesuo diris al ili: Venu post mi, kaj mi igos vin fariĝi kaptistoj de homoj. 1:18 Kaj ili tuj forlasis la retojn, kaj sekvis lin.

Luko 4:18 La spirito de la Eternulo estas sur mi, Ĉar Li min sanktoleis, por bonanconci al malriĉuloj; Li sendis min, por anonci liberecon al kaptitoj Kaj vidpovon al blinduloj, Por meti la vunditojn en liberecon,

Johano 3:16 Ĉar Dio tiel amis la mondon, ke Li donis Sian solenaskitan Filon, por ke ĉiu, kiu fidas al li, ne pereu, sed havu eternan vivon. (aiōnios g166) 3:17 Ĉar Dio sendis Sian Filon en la mondon, ne por juĝi la mondon, sed por ke la mondo per li estu savita.

Agoj 1:7 Kaj li diris al ili: Ne apartenas al vi scii tempojn aŭ epokojn, kiujn la Patro rezervis en Sia aŭtoritato. 1:8 Sed vi ricevos povon, kiam la Sankta Spirito venos sur vin; kaj vi estos miaj atestantoj en Jerusalem kaj en la tutaj Judujo kaj Samario kaj ĝis la plej malproksima parto de la tero.

Romanoj 11:32 Ĉar Dio kunſlosis ĉiujn en malobeo, por ke Li kompatu ĉiujn. (eleosē g1653) 11:33 Ho, profundo de riĉeco kaj saĝeco kaj scio de Dio! kiel neesploreblaj estas Liaj juĝoj, kaj nesekveblaj Liaj vojoj! 11:34 Ĉar kiu sciis la spiriton de la Eternulo? aŭ kiu estis Lia konsilanto? 11:35 aŭ kiu antaŭe al Li donis ion, poste redonotan al li? 11:36 Ĉar el Li kaj per Li kaj al Li estas ĉio. Al Li estu la gloro por ĉiam. Amen. (aiōn g165)

1 Korintanoj 6:9 Aŭ ĉu vi ne scias, ke la maljustuloj ne heredos la regnon de Dio? Ne trompiĝu: nek malĉastuloj, nek idolanoj, nek adultuloj, nek molmoruloj, nek viruzaĉantoj, 6:10 nek ŝtelistoj, nek aviduloj, nek drinkuloj, nek insultantoj, nek rabemuloj, heredos la regnon de Dio. 6:11 Kaj tiaj estis kelkaj el vi; sed vi laviĝis, sed vi sanktiĝis, sed vi justiĝis en la nomo de la Sinjoro Jesuo Kristo kaj en la Spirito de nia Dio.

2 Korintanoj 5:17 Tial se iu homo estas en Kristo, estas jam nova kreitajo; la malnovaĵo forpasis, jen ili jam estiĝis novaj. 5:18 Sed ĉio estas de Dio, kiu repacigis nin al Si mem per Kristo kaj donis al ni la administradon de la repacigo; 5:19 nome, ke Dio estis en Kristo, repacigante la mondton al Si, ne alkalkulante al ili la kulpojn, kaj komisiis al ni la vorton repacigan. 5:20 Ni do estas ambasadoroj pro Kristo, kvazaŭ Dio per ni petadus; ni vin petegas pro Kristo, repaciĝu al Dio. 5:21 Tiun, kiu ne konis pekon, Li faris peko pro ni; por ke ni fariĝu justeco de Dio en li.

Galatoj 1:6 Mi miras, ke tiel rapide vi foriĝas for de Tiu, kiu vokis vin en la gracon de Kristo, al malsama evangelio; 1:7 kiu ja ne estas alia, sed troviĝas iuj, kiuj vin maltrankviligas kaj deziras renversi la evangelion de Kristo.

Efesanoj 2:1 Kaj vin li vivigis, kiam vi estis malvivaj per eraroj kaj pekoj, 2:2 en kiuj vi iam iradis laŭ la vojo de ĉi tiu mondo, laŭ la estro de la potenco de la aero, de la spirito, kiu nun energias en la filoj de malobeo; (aiōn g165) 2:3 inter kiuj ni ĉiuj iam ankaŭ vivis, plenumante la dezirojn de nia karno, farante la volojn de la karno kaj de la menso, kaj ni estis laŭ naturo infanoj de kolerego, kiel ankaŭ la aliaj. 2:4 Sed Dio, estante riĉa en kompateco, pro Sia granda amo, per kiu Li amis nin, 2:5 eĉ kiam ni estis malvivaj en niaj eraroj, nin vivigis en Kristo (per graco vi saviĝis), 2:6 kaj nin levis, kaj nin kunsidigis en la ĉielejoj en Kristo Jesuo; 2:7 por montri en la mondagoj estontaj la superabundan riĉecon de Sia graco en korfavoro al ni en Kristo Jesuo: (aiōn g165) 2:8 ĉar per graco vi saviĝis per fido; ne per vi mem: ĝi estas dono de Dio; 2:9 ne el faroj, por ke neniu fanfaronu. 2:10 Ĉar ni estas Lia faritajo, kreitaj en Kristo Jesuo por bonaj faroj, kiujn antaŭaranĝis Dio, por ke ni iradu en ili.

Filipianoj 3:7 Sed kio estis al mi gajno, tion mi rigardis kiel malgajnon pro Kristo. 3:8 Kaj efektive mi rigardas ĉion kiel malgajnon pro la supereco de la scio de Kristo Jesuo, mia Sinjoro, pro kiu mi suferis malgajnon de ĉio, kaj rigardas ĉion kiel rubon, por ke mi gajnu Kriston, 3:9 kaj estu trovata en li, ne havante mian justecon, kiu devenas de la lego, sed la justecon, kiu estas per la fido al Kristo, la justecon, kiu devenas de Dio sur fidon;

Koloseanoj 1:15 li estas bildo de la nevidebla Dio, la unuenaskito inter la tutaj kreitaroj; 1:16 ĉar en li kreiĝis ĉio en la ĉielo kaj sur la tero, ĉio videbla kaj nevidebla, ĉu tronoj, ĉu regecoj, ĉu estrecoj, ĉu aŭtoritatoj; ĉio kreiĝis per li, kaj por li; 1:17 kaj li estas antaŭ ĉio, kaj en li ĉio ekzistas. 1:18 Kaj li estas la kapo de la korpo, la eklezio; kaj li estas la komenco, la unuenaskita el la mortintoj, por ke li fariĝu superulo en ĉio. 1:19 Ĉar la Patro bonvolis, ke en li la tutaj pleneco loĝu; 1:20 kaj per li kunakordigi ĉion al Si mem, pacon farinte per la sango de lia kruco; per li ĉion, ĉu sur la tero, ĉu en la ĉielo.

1 Tesalonikanoj 4:1 Fine do, fratoj, ni petegas kaj admonas vin en la Sinjoro Jesuo, ke kiamaniere vi lernis de ni, kiel vi devus iradi kaj plaĉi al Dio (kaj vi ja tiel iradas), tiamaniere vi pli kaj pli

abunde agu. 4:2 Ĉar vi scias, kian admonon ni donis al vi en la Sinjoro Jesuo. 4:3 Ĉar jen estas la volo de Dio, via sanktiĝo, ke vi vin detenu de malĉasteco; 4:4 ke ĉiu el vi sciu preni al si sian propran ajon en sankteco kaj honoro, 4:5 ne en la pasio de volupto, kiel la nacianoj, kiuj ne konas Dion;

2 Tesalonikanoj 3:6 Ni ordonas al vi, fratoj, en la nomo de la Sinjoro Jesuo Kristo, ke vi vin apartigu for de ĉiu frato, kiu iradas senorde kaj ne laŭ la tradicio, kiun oni ricevis de ni. 3:7 Ĉar vi mem scias, kiel vi devas nin imiti; ĉar ni ne kondutis senorde inter vi; 3:8 nek manĝis panon donace de iu, sed per laboro kaj penado, nokte kaj tage laborante, por ke ni ne fariĝu ŝarĝo por iu el vi; 3:9 ne kvazaŭ ni ne havus tian rajton, sed por estigi nin ekzemplo antaŭ vi, ke vi nin imitu. 3:10 Ĉar eĉ kiam ni estis ĉe vi, la jenon ni ordonis al vi: Se iu ne volas labori, tiu ankaŭ ne manĝu.

1 Timoteo 2:1 Mi konsilas do, antaŭ ĉio, fari petegojn, preĝojn, propetadojn, dankojn por ĉiuj; 2:2 por reĝoj kaj ĉiuj eminentuloj, por ke ni vivadu trankvile kaj kviete en plena pieco kaj seriozeco. 2:3 Tio estas bona kaj akceptebla antaŭ Dio, nia Savanto, 2:4 kiu volas, ke ĉiuj homoj estu savitaj kaj venu al la scio de la vero. 2:5 Ĉar ekzistas unu Dio, kaj unu interulo inter Dio kaj homoj, homo, Kristo Jesuo,

2 Timoteo 2:8 Memoruj Jesuon Kriston, levitan el la mortintoj, el la idaro de David, laŭ mia evangelio; 2:9 en ĝi mi elportas suferadon ĝis ligiloj, kiel krimulo, sed la vorto de Dio ne estas ligita. 2:10 Tial mi suferas ĉion pro la elektitoj, por ke ili ankaŭ atingu la en Kristo Jesuo savon kun gloro eterna. (aiōnios g166)

Tito 2:11 Ĉar jam aperis la graco de Dio, portante savon al ĉiuj homoj, 2:12 instruante nin, ke foriginte malpiecon kaj laŭmondajn dezirojn, ni vivadu sobre, juste, kaj pie en la nuna mondo, (aiōn g165) 2:13 atendantaj la feliĉan esperon kaj la malkašon de la gloro de nia granda Dio kaj Savanto, Jesuo Kristo, 2:14 kiu donis sin por ni, por elaceti nin el ĉia maljusteco kaj por purigi al si popolon propran, fervoran pri bonaj faroj.

Filemon 1:3 Graco al vi kaj paco de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo. 1:4 Mi ĉiam dankas mian Dion, memorigante pri vi en miaj preĝoj, 1:5 aŭdinte pri via amo kaj pri la fido, kiun vi havas al la Sinjoro Jesuo kaj al ĉiuj sanktuloj; 1:6 por ke la partoprenado en via fido fariĝu energio per la sciigo de ĉiu bonaĵo, kiu estas en vi, por Kristo. 1:7 Ĉar mi tre ĝojis kaj havis multon da konsolo pro via amo, ĉar la koroj de la sanktuloj refreſiĝis per vi, frato mia.

Hebroj 1:1 Dio, kiu multafoje kaj multamaniere parolis en la tempo antikva al niaj patroj en la profetoj, 1:2 en tiuj lastaj tagoj parolis al ni en Filo, kiun Li nomis heredanto de ĉio, per kiu ankaŭ Li faris la mondaĝojn, (aiōn g165) 1:3 kiu, estante la elbrilo de Lia gloro kaj plena bildo de Lia substanco, kaj subtenante ĉion per la vorto de sia potenco, kaj farinte la elpurigon de niaj pekoj, sidiĝis dekstre de la Majesto en altaĵoj;

Jakobo 1:16 Ne trompiĝu, miaj amataj fratoj. 1:17 Ĉiu bona donaĵo kaj ĉiu perfekta donaco estas de supre, malsuprenvenante de la Patro de lumoj, ĉe kiu ne povas ekzisti ŝanĝo, nek ombro de sinturnado. 1:18 Laŭ Sia propra volo Li naskis nin per la vorto de la vero, por ke ni estu kvazaŭ unuaĵo de Liaj kreitaĵoj.

1 Petro 3:18 Ĉar Kristo ankaŭ unufoje suferis pro pekoj, justulo pro maljustuloj, por ke li nin konduku al Dio; mortigite en la karno, sed vivigite en la spirito;

2 Petro 1:3 pro tio, ke lia Dia povo donacis al ni ĉion rilatantan al vivo kaj pieco, per la scio de tiu, kiu nin vokis per sia propra gloro kaj virto; 1:4 per kiuj li donacis al ni la promesojn karegajn

kaj tre grandajn; por ke per ili vi fariĝu partoprenantoj en Dia naturo, forsaviĝinte el la putreco, kiu estas en la mondo per voluptemo.

1 Johano 2:1 Infanetoj miaj, ĉi tion mi skribas al vi, por ke vi ne peku. Kaj se iu pekas, ni havas Advokaton ĉe la Patro, Jesuon Kriston, la justan; 2:2 kaj li estas repacigo pro niaj pekoj, kaj ne sole pro niaj, sed ankaŭ pro la tuta mondo.

2 Johano 1:7 Ĉar multaj delegantoj eliris en la mondon, kiuj ne konfesas Jesuon Kriston venantan en karno. Tio estas la deleganto kaj la antikristo.

3 Johano 1:4 Pli grandan ĝojon mi ne havas, ol aŭdi pri miaj infanoj iradantaj en la vero.

Judas 1:3 Amataj, kiam mi faris ĉian diligentecon, por skribi al vi pri nia komuna savo, mi deviĝis skribi al vi, por kuraĝigi vin batali por la kredo, jam per unu fojo transdonita al la sanktuloj. 1:4 Ĉar enŝteligis iuj homoj, jam antaŭ longe destinitaj por ĉi tiu kondamno, malpiuloj, ŝanĝante la gracon de nia Dio en diboĉecon, kaj malkonfesante la solan Estron kaj nian Sinjoron Jesuo Kristo.

Apokalipso 3:19 Ĉiujn, kiujn mi amas, mi riproĉas kaj punas; estu do fervora, kaj pentu. 3:20 Jen mi staras ĉe la pordo kaj frapas; se iu aŭdas mian voĉon kaj malfermas la pordon, mi eniros al li kaj manĝos kun li, kaj li kun mi. 3:21 Al la venkanto mi donos sidiĝi kun mi sur mia trono, kiel mi ankaŭ venkis kaj sidiĝis kun mia Patro sur Lia trono. 3:22 Kiu havas orelon, tiu aŭskultu, kion la Spirito diras al la eklezioj.

Gvidilo por Legantoj

Esperanto at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glosaro

Esperanto at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

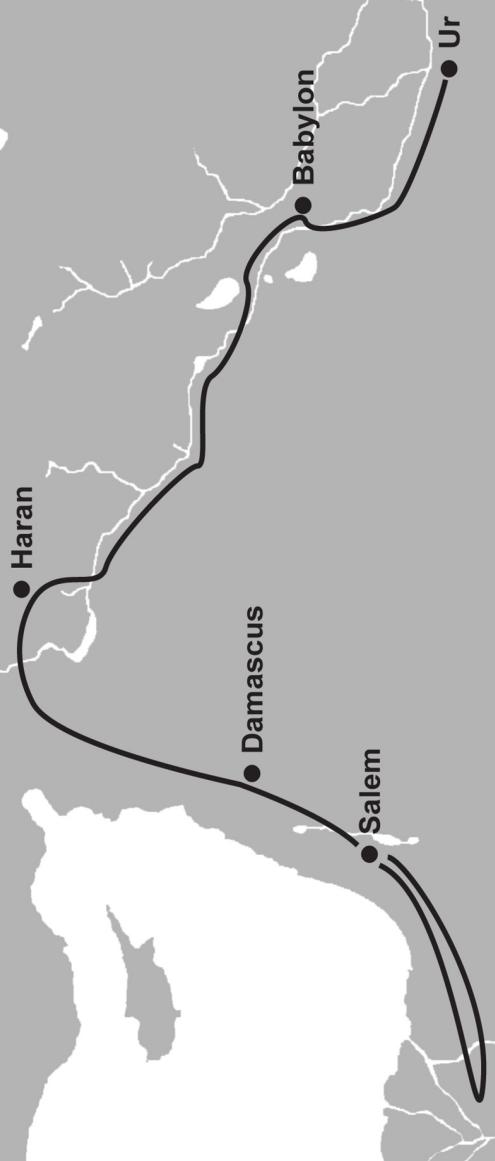
Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

N

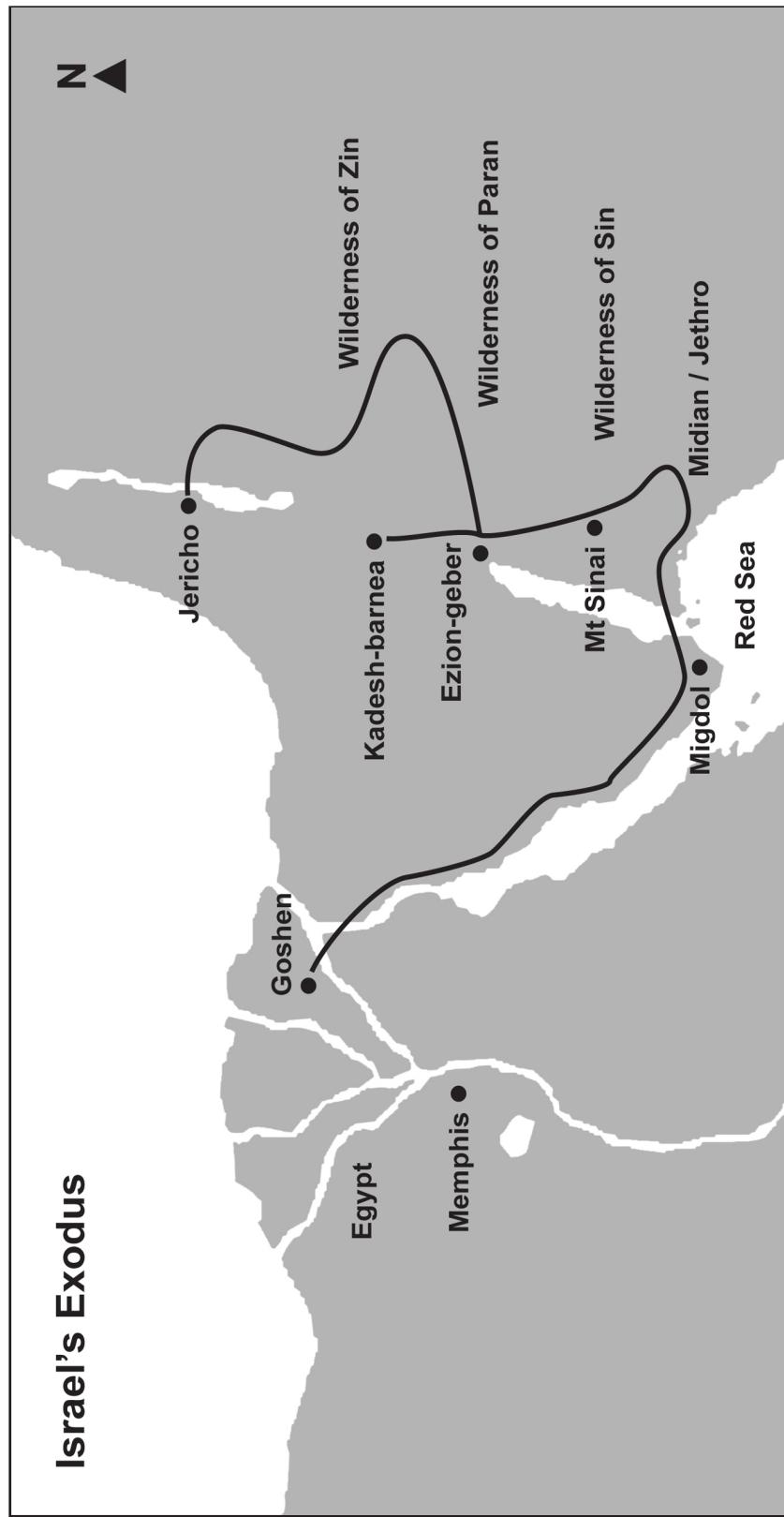

Abraham's Journey

Per la fidio Abraham, volite, obeis eliri en lokon, kian li estis ricevonta kiel heredajon; kaj li eliris, ne sciante, kien li iras. - Hebroj 11:8

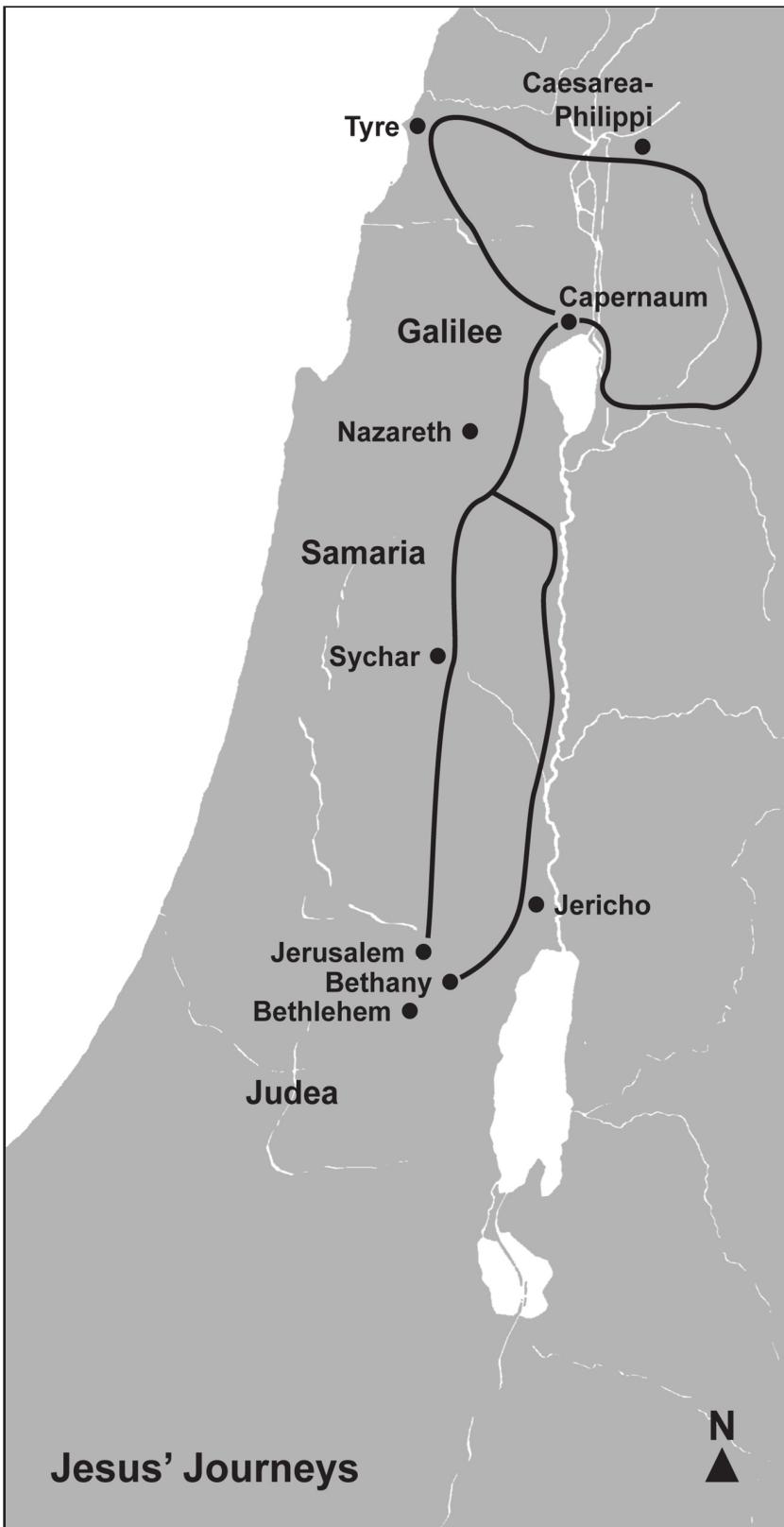
Israel's Exodus

N ▲

Kiam Faraono forliberigis la popolon, Dio ne trigris ilin per la vojo de la lando Filista, kiu estis proksima; car Dio diris: Eble la popolo pentos, kiam ĝi ekkvidos militon, kaj ĝi retrors Egipcion. - Eliro 13:17

Jesus' Journeys

Ĉar la Filo de homo venis, ne por esti servata, sed por servi, kaj por doni sian vivon kiel elaceton por multaj. - Marko 10:45

N
▲

Paul's Missionary Journeys

Païlo, servito de Jesuo Kristo, apostolo volita, apartigita al la evangelio de Dio, - Romanoj 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Destino

Esperanto at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

Inu do kaj disĉipligu ĉiuj naciojn, boptante ilin en la nomon de la Patro kaj de la Filo kaj de la Sankta Spirito; - Mateo 28:19

